

SANTUOKA IR SKYRYBOS

Palenkime dabar minutėlei savo galvas maldai. Maloningasis Tėve, mes dėkojame Tau ši rytą už šią privilegiją būti čia, šioje auditorijoje, sutinkant ateinančią dieną. Mes nežinome kas mūsų laukia šią dieną, bet mes žinome, Kas laiko šią dieną. Todėl mes meldžiame, kad Tas, Kuris laiko šią dieną, rytojų ir visą Amžinybę, palaimintų mus šiandien, kai mes susirinkome kartu Jo Vardu, kad mes geriau žinotume, kaip mums gyventi ir tarnauti Jam. tai yra visas mūsų noras, Tėve. Dieve, Kuris žinai mūsų širdis, žinai, kad tai tiesa. Mes pavedame save Tau, ir likusią šios dienos dalį, Tavo tarnavimui, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

2 Sėskitės. (Ačiū. Štai dar vienas.)

3 Labas rytas, regimoji auditorija, taip pat neregimoji auditorija visoje šalyje, kur mes esame prisijungę ši rytą. Tai suteikia man didžiulę privilegiją ateiti čia ir kalbėti ši rytą šia gyvybiškai svarbią temą. Regimai auditorijai, iš tiesų yra šiek tiek painu, nes tiesiai prieš mane yra užuolaidos, tuomet aš turiu kalbėti ir į dešinę, ir į kairę. Ir nematomai auditorijai, aš turiu auditoriją iš dešinės, ir taip pat gimnastikos salę iš kairės; o aš esu tokioje vietoje, su tarp jų praskleistomis užuolaidomis, turėdamas vienus iš dešinės ir kitus iš kairės. Ir pas mus ši rytą perpildyta auditorija, taip pat ir gimnastikos salė, ir taip pat bažnyčia, bažnyčia, esanti Aštuntos ir Pen gatvėje. Ir iš šitų perpildytų vietų perduodama telefono ryšiais į kitas vietas.

4 Mes turėjome nuostabų laiką Viešpatyje, ir mes labai laukiame šio tarnavimo ši rytą. Ir taigi, ši vakarą, bus šios keturių dienų kompanijos uždarymas, na, mes tikrai kviečiame visus, kas gali čia ateiti. Mes tikimės, kad Viešpats suteiks mums puikią kulminaciją ši vakarą, padarydamas kažką nepaprastai didingo, kad Jis išgydys visus sergančius ir padarys didžiū dalykų, kuriuos Jis paprastai daro. Ir mes su didžiu nekantrumu laukiame vakaro. Visuomenė yra nuosirdžiai kviečiama, visi, kiekviena bažnyčia, iš bet kokios denominacijos. Jūs net neprivalote būti krikščionis; mes tikrai kviečiame ateiti nusidėjėlius, atsisėsti kartu su mumis. Ir mes padarysime ką galime, kad išmokyti juos Viešpaties kelio, kad mes galėtume gyventi.

5 Taigi, aš tikiuosi, kad klausytojai nesinervins. Ir aš pasitikiu Dievu, kad aš nesinervinsiu, nes aš turėjau siaubingą naktį, daug įtampos. Nes aš suvokiu, kad tai ką aš pasakysiu ši rytą bus pateikta man Teismo Dieną, ir aš—aš negalėjau užmigti, ir aš žinau, jeigu aš šito nepasakysiu, tada tai bus pateikta prieš mane Teismo Dieną. Taigi tai labai sunku, šito nepaaiškinsi.

⁶ Ir taigi, ši rytą aptarsime šią didingą temą apie „*Santuoką Ir Skyrības*“. Ir priežastis, dėl kurios aš pateikiu tai sekmadieniniai mokyklai, tai, kad mes galėtume pakalbėti apie tai neskubant, vietoje to, kad pamokslauti pamokslą apie tai. Tai mokymas iš Rašto.

⁷ Ir aš— aš noriu pasakyti, kad jeigu kuris nors tarnautojas ar tarnautojai, bet kurioje vietoje, jei ši garsajuostė kada pateks į jų rankas, jeigu mes išleisime šią garsajuostę. . . aš nežinau, ką bažnyčia dėl to darys. Aš prašau brolio Fred, kad prieš išleisdamas šią garsajuostę jis susitiktų su bažnyčios taryba. Ir jums žmonės, visoje šalyje, kurie turite pasijungę magnetofonus, prašau, neplatinti šios garsajuostės, kol Brolis Sothman nepraneš apie tai.

⁸ Taigi, ir jeigu ji bus išleista, ir kas nors iš mano brolių tarnautojų, arba bet kuris krikščionis kur nors, kurie nesutiks su tuo, ką aš kalbėsiu šia tema, aš— aš tikiu, kad jūs To nekritikuosite. Jeigu jūs nesuprantate To taip, kaip aš mokau apie Tai, na, jūs turite teisę į tai, kaip tarnautojas, kaip ganytojas. Ir aš gerbiu viską, kuo jūs tikite.

⁹ Ir šiuo klausimu yra dvi didžios mokyklos. Ir jei yra du klausimai, tai arba vienas iš jų turi būti teisingas, arba nė vienas iš jų neteisingas. Taigi, šitą rytą mes pamėginsime pažvelgti į Dievo Žodį, kad išsiaiškintume tai. Dėl manęs, jeigu tai yra Biblijos klausimas, tai Biblija tikrai turi atsakymą į jį.

¹⁰ Ir dabar tiesiog prieš mums tai paimant, tiksliau, pradėdant šią temą, prieš man pasimeldžiant už Žodį, aš noriu kiekvienam iš jūsų pasakyti, kad aš. . . ypač jums, krikščionims, kad aš trokštu. . . aš— aš noriu, kad jūs melstumėtės už mane šį rytą. Ir visi, esantys nematomoje auditorijoje, kurie klausotės šį rytą, melskitės už mane, nes aš noriu būti sąžiningas ir teisingas.

¹¹ Taigi, mes suvokiame, išsakant šiuos pasisakymus, kažkas, jei tai tik vienas asmuo, laikysis už To, tarsi Tai būtų tarp gyvenimo ir mirties. Daugelis iš jūsų čia, išeisite tikėdami. Žinoma, daugelis iš jūsų, tikriausiai nepatikės. Bet aš žinau, mano tarnavime yra žmonės, kurie ateina paklausti manęs, ir išgirsti tai, ką aš turiu pasakyti; iš, na, jie sėdi čia šį rytą, tarptautiniu mastu, iš daugelio Jungtinių Valstijų, Kanados ir iš užjūrio. Ir jūs galite įsivaizduoti, kokią tai sukelia įtampą, žinant, kad to žmogaus Amžinoji paskirtis yra jūsų rankose, kadangi jis laikysis to, ką jūs sakote. Taigi Dievas pareikalaus iš manęs už tai, ir aš noriu priėti prie šito tiesiog nuoširdžiai, kaip tik aš galiu.

¹² Taigi, aš— aš prašiau mūsų seserų. Ir aš pakeičiau kai kuriuos savo žodžius, taigi, kad aš galėčiau pasakyti tai jų akivaizdoje. Pas Bilį šį rytą ten, jo kišenėje, kai kurie dalykai, kurie negali būti išsakyti prieš mišrią auditoriją. Ir kai kuriuos aš tikriausiai pasakysiu, jūs turite suprasti. Priimkite tai kaip iš— iš savo

brolio, geriausia, ką aš žinau. Jūs sėdėtumėte gydytojo kabinete ir klausytumėtės jo, jis turėtų jums kalbėti labai paprastus žodžius. Ir kai kurie iš jūsų, panelės ir jaunuoliai, aš nenoriu, kad jums susidarytų klaidingas įspūdis. Aš noriu, kad jūs tikėtumėte ir tiesiog sėdėtumėte ramiai. Atminkite, Tiesa turi būti išsakyta kaip Tiesa.

¹³ Ir, taigi, be abejonės, bus daug tokių, kurie nesutiks su tuo, kas bus pasakyta, bet aš noriu jums tai įrodyti per Bibliją. Ir tuomet aš tikiu, jeigu tik jūs būsite pagarbūs ir klausysitės, tuomet jūs turėsite geresnį supratimą ir suvokimą to, ką aš visą laiką mėginau išaiškinti. Aš tikiu, kad tai bus išaiškinta, ir tikiu, kad taip ir bus.

¹⁴ Taigi, mes galbūt šiek tiek užtęsimė tame, valandą su puse ar gal ilgiau. Aš nežinau kiek tai užtruks.

¹⁵ Ir dabar, vėlgi aš norėčiau pasakyti, kad šiuo laiku, žinant, kad žmonės laikosi tavo žodžių; jie laikosi, savo pastoriaus. Ir, žinoma, aš buvau pastorius.

¹⁶ Ir jie laikosi pastoriaus žodžių, lyg tai būtų tarp mirties ir gyvenimo. Jie laikosi savo kunigo žodžių, lyg tai būtų tarp mirties ir gyvenimo. Ir, žinoma, pastorius, turbūt žinodamas tiek, kiek jis žino kaip daryti, jis moko savo žmones lygiai taip, kaip jį išmokė seminarijoje; be abejonės, kad ir kunigas taip pat, įvairiose religijose, kurios turi kunigus. Žinoma, pastorius iš tikrųjų yra kunigas; tai užtarėjas. Taigi, jei kunigas visame tame, ko jį išmokė seminarijoje ir vienuolynuose, žmogus su giliu nuoširdumu pasakoja tiksliai tai, ko jis išmoko.

¹⁷ Na, tuomet aš neturiu jokios seminarinės patirties, nei vienuolyno patirties, ir visiškai nieko prieš tai neturiu, bet aš turiu labai savotišką gyvenimą.

¹⁸ Aš buvau pašauktas, kai buvau dar visai mažas berniukas. Ir tame man buvo duotas matomas ir girdimas ženklas, Ugnies Stulpas, kabantis krūme, man buvo septyni metai, tiesia čia, ant Utica Pike. Mano tėvas dirbo pas poną O. H. Vatheną, kuris visai neseniai mirė. Ir jūs skaitėte knygą, jūs žinote istoriją. Ir nuo to laiko. . . Vėliau, prie upės Jis pasirodė prieš žmones regimu būdu. Ir dabar, Jis daug kartų buvo nufotografuotas, ir kabo Vašingtone, Kolumbijos Valstija, saugomas autorinių teisių, Religinių Menų Salėje, kaip vienintelė antgamtinė Būtybė, kuri kada nors buvo nufotografuota ir moksliskai patvirtinta; tas pats Ugnies Stulpas, atrodantis tiksliai tokiam pat pavidale ir tokiu pat būdu, kuris išvedė Izraelį iš Egipto. Aš tikiu, kad Tai yra Jėzus Kristus Dvasios pavidale, esantis Dievo Sūnystėje.

¹⁹ Nes Jis buvo vadinamas „Žmogaus Sūnumi“, kai Jis atėjo pirmą kartą, dabar Jis vadinamas „Dievo Sūnumi“, Tūkstantmetyje Jis bus „Dovydo Sūnus“. Jis atėjo žmogaus Sūnus, Pranašas, kaip buvo pasakyta apie Jį; dabar Jis yra Dievo Sūnus, antgamtiškume; didžiajame Tūkstantmetyje, kuris ateis,

Jis bus Dovydo Sūnus, sėdintis Dovydo soste. Kaip ir visi Biblijos skaitytojai žino, kad tai yra Dievo duotas Dieviškasis pažadas Dovydui, Jis pakels savo Sūnų, kuris atsīsės į jo sostą.

²⁰ Ir dabar, neįprastame, savotiškame tarnavime, aš buvau vadinamas nuo „Dievo“ iki „šėtono“. Ir tai, tiesiog visada tokiu būdu.

²¹ Štai ką man pasakė šis Katalikų bažnyčios arkivyskupas vieną vakarą, kai diskutavome, jis pasakė: „Broli Branhamai, Jonas Krikštytojas aiškiai įrodė save Raštuose, kaip buvo pasakyta pranašo Izaijo“. Jis pasakė: „Jūsų tarnystė aiškiai įrodyta Bažnyčioje“. Jis pasakė: „Liuteronai yra Biblijoje“. Jis pasakė: „Liuteronai atpažino Liuterį. Veslio pasekėjai atpažino Veslį. Bet kaip dėl sekmininkų?“ Tarė: „Jie klaidžioja. Jie nežino kur eiti“.

Ir aš atsakiau: „Pone, aš vertinu tai“.

²² Ir tuo metu Dvasia nužengė ant ponios, niekada manęs nematė, jo žmonos... ir prakalbo, bei įvardijo tuos pačius dalykus.

²³ Taigi, tiesą sakant, prieš man šį rytą sakant šį pamokslą, aš nežinau. Aš jam pasakiau, tariau: „Pone, aš negalėjau to pasakyti. Tai gana svarbus dalykas, kad tai pasakyti. Tai panašu, kad taip“.

²⁴ Vienas dalykas, ką aš žinau, kad kažkas įvyko, tikrai. Visi šie dalykai, tiesiog, tai įrodyta moksliskai, ir įrodyta aplink, visame pasaulyje, tai negali būti tik mitas. Tai yra Tiesa. Kas tai yra? Leiskite man prisipažinti, prieš man pradėdant kalbėti jums šį rytą, aš nežinau. Ir aš nedirščiau imtis kažkokių veiksmų, kol aš neišgirstu iš Jo, kuris kalbėjo su manimi anksčiau ir pasakė man tuos dalykus.

²⁵ Atminkite, mūsų Viešpats Jėzus Kristus niekada nelaikė Savęs kaip Dievo Sūnaus. Jis pasakė: „Jūs pasakėte, kad Aš buvau; tam Aš ir gimiau“, ir taip toliau, bet Jis niekada nelaikė Savęs.

²⁶ Ir taigi, tas Ugnies Stulpas, kuris vedė Izraelio vaikus, buvo Viešpats Jėzus Kristus Dvasios pavidale, (ar jūs tikite tuo?), Logos, kuris išėjo iš Dievo.

²⁷ Ir tuomet, kai Jis buvo žemėje, Jis pasakė: „Aš atėjau iš Dievo ir Aš einu pas Dievą“. Mes visi tai žinome.

²⁸ Ir po Jo mirties, palaidojimo ir prisikėlimo: Saulius iš Tarso buvo pakeliui į Damaską, kad persekiotų krikščionis, kadangi jie mokė dalykų, priešingų tam, ko jie buvo išmokyti. Ir jis buvo didis karys; prie Gamalielio, vieno iš išymiausiųjų tų dienų mokytojų, jų mokykloje, jų vienuolyne; ir didis vyras, ir atsakingas asmuo bažnyčioje. Ir ten, vėl ta didinga Šviesa, Ugnies Stulpas, ištiko jį, vidury dienos. Ir Balsas tarė: „Sauliau, Sauliau, kodėl tu persekioji Mane?“

²⁹ Taigi, jeigu pastebėjote, kai Paulius, Saulius, atsistojo, jis paklausė: „Viešpatie, kas Tu esi?“ Taigi, tas vaikinai, būdamas žydu, jis tikrai nebūtų nieko vadinęs, nebent tai būtų kažkas, kas simbolizuotų Dievą, jis nebūtų pavadinęs to „Viešpatie“. Taigi, Tai buvo tas pats Ugnies Stulpas.

³⁰ Kaip Jėzus sakė: „Aš einu pas Dievą. Aš atėjau iš Dievo ir Aš grįžtu pas Dievą“.

³¹ Štai Jis buvo, vėl sugrįžo Ugnies Stulpo pavidale; Jis pasakė: „Aš esu Jėzus, Kurį tu persekioji; ir sunku tau spyriotis prieš akstiną“.

³² Ir mes suvokiame, kai apaštalas Petras, kuriam buvo duoti raktai statyti Bažnyčią, mes sužinome, kad jis buvo kalėjime, ir tas pats Ugnies Stulpas praėjo pro grotas, atidarė kalėjimo duris ir paslaptingu būdu išvedė Petrą, net nesutrikdęs sargybinių. Man, tai yra Jėzus Kristus, tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

³³ Ir tuomet jūs visada viską sužinosite pagal tą prigimtį. Viskas yra pažįstama pagal tą prigimtį, kokius vaisius tai duoda. Ir aš prašau jūsų stebėti, kokius vaisius Ji atneša, ši Šviesa, kuri yra Dievas, kadangi Ji visada grįžta prie Dievo Žodžio, ir įrodo Dievo Žodį, pamokslauja Dievo Žodį, ir Dievas įrodo tą Žodį materialiai, jūsų akivaizdoje. Kažkas turi stovėti už Šito.

³⁴ Žmonės pavadino mane pranašu. Aš nevadinu savęs pranašu, kadangi aš nedirščiau to sakyti, bet aš turiu... Sakykime, aš galiu tai pasakyti, kad Viešpats leido man numatyti dalykus, pasakyti tai kas įvyko, kas įvyks, kas vyksta, ir nė vieno karto, iš dešimties tūkstančių kartų, nė karto nesuklydo. Viskas, ką Jis pasakė, kad įvyks – įvyko. Mes visi tai žinome. Jeigu čia ši rytą šioje matomoje auditorijoje yra asmuo, ar bet kur kitur, galintis paminėti nors vieną kartą, kada tai neišsipildė, jūs esate laisvas atsistoti ir pasakyti tai. Bet jeigu visi žinote, kad iš tūkstančio atvejų kiekvieną kartą tai buvo visiškai teisingai, pasakykite „amen“. [Susirinkimas sako: „Amen!“ –Red.] Matote? Taigi, taip būtų ir visame pasaulyje.

³⁵ Kažkas tiesiog turi įvykti. Dievas niekada nesiunčia šių dalykų, jeigu už to nestovi koks nors tikslas.

³⁶ Aš tiesiog pagalvoju. Aš pasižymėjau tai čia, savo užrašuose. Tai, kad aš dėviu šį rytą rankogalių sąsagas... Ir daugelis iš jūsų esate girdėję apie šią kino žvaigždę, Džeine Rasel, ir jos motina yra sekmininkė; ir Denis Henry yra jos pusbrolis, jos pirmos eilės pusbrolis, jos motinos sesers vaikas. Jis buvo baptistas. Jis stovėjo susirinkime, Verslininkų susirinkime Los Andžele, Kalifornijoje, prieš dvejus metus.

³⁷ Ir aš ką tik buvau užbaigęs išsakyti didingus, stiprius ir tvirtus teiginius, kad net prižiūrėtojas, vienas iš generalinių Dievo Asamblėjų prižiūrėtojų, nusileido iš balkono, kuriame

jis sėdėjo, ant pakylės, ir jis pasakė: „Aš netikiu, kad brolis Branhamas tai turėjo omenyje“.

³⁸ Aš atsakiau: „Aš tai turėjau omenyje, pone. Tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS“. Ir, tuomet, tai buvo apie bažnyčią šiame laikotarpyje.

³⁹ Ir maždaug tuo metu šis jaunuolis, kuris yra verslininkas. . . Jo brolis yra. . . jis ten fotografavo tą rytą dėl televizijos, kitas jo brolis yra—yra Kalifornijos valstijos kelių inspektorius. Ir Deni Henry, pasibaigus susirinkimui išėjo į priekį, užlipo ant pakylės, štai *taip*, kur tebesėdėjo visi vyrai, priėjo ir apkabino mane. Ir jis pasakė šiuos žodžius: „Broli Branhamai, aš tikiuosi, kad tai nenuskambės šventvagiškai, bet, - pasakė, - tai galėtų būti Apreiškimo 23-ias skyrius“. Kur, Apreiškimo Knygoje yra tik dvidešimt du skyriai. Jis pasakė: „Aš tikiuosi, kad tai neskamba šventvagiškai“. Jis neturėjo daugiau ką pasakyti. . . Taigi, vaikas buvo baptistas ir nieko nežinojo apie antgamtiškumą. Aplėbęs mane, jis pradėjo kalbėti nežinoma kalba.

⁴⁰ Ir kai jis baigė kalbėti nežinoma kalba, ten priešais mane sėdėjo stamboka, tamsaus gymio moteris, ji atsistojo, pasakė: „Tam nereikia jokio išaiškinimo“. Ji pasakė: „Aš esu iš Šreveporto, Luizianos, ar iš Baton Ružo, Luizianos“. Tarė: „Tai aiški prancūzų kalba“.

⁴¹ Victor Le Doux, kuris buvo prancūzas, taip pat sėdėjo ten, pasakė: „Tikrai, aš esu prancūzas, ir tai buvo tobulai prancūziškai“.

⁴² Aš pasakiau: „Palaukite minutėlę. Jūs užrašykite, ką jis pasakė, prieš jums ką nors pasakant, *jūs* užrašykite, ką jis pasakė. Užrašykite, ką jūs sakote, ir pažiūrėkime jūsų užrašus“. Ir taigi vienas užrašė, ir kitas užrašė, ir netgi skyryba buvo tokia pati.

⁴³ Ir kaip tik tuo metu, kai jie atnešė užrašus, iš galo išėjo malonios išvaizdos šviesiaplaukis jaunuolis. Kur, ten jam nebuvo vietos atsisėsti; jis stoviniavo gale. Jis išėjo į priekį, pasakė: „Vieną minutėlę, aš irgi norėčiau pateikti užrašus“. Jis pasakė: „Aš esu prancūzų kalbos vertėjas JT, Jungtinėse Tautose“. Jis tarė: „Aš norėčiau palikti savo užrašą“.

⁴⁴ Ir štai, visi trys užrašai visiškai vienodi, prancūziškai. Štai taip tai skamba. Tai paimta iš originalaus užrašo, iš karto buvo užrašyta. Tai yra Dany užrašas, jo paties, jis laikė savo kišenėje. Žinoma, jis pateko pas „Krikščionių Verslininkus“, ir taip toliau.

*Kadangi tu pasirinkai siaurą kelią, sunkesnį kelią; tu
ėjai savo paties pasirinktu keliu.*

*Tu pasirinkai teisingą ir tikslų sprendimą, ir tai yra
Mano Kelias.*

Dėl šio svarbaus apsisprendimo, didžiulė Dangaus dalis laukia tavęs.

Kokį puikų sprendimą tu priėmei!

Tai yra tai, kas atneš ir leis pasiekti didžiulę pergalę Dieviškoje meilėje.

⁴⁵ Taigi, vyras pasirašė savo vardą čia. „Aukščiau pateiktas teiginys buvo išaiškintas. . . Deni Henry, kur buvo pranašaujama apie brolių Branhamą, pateiktas trijų liudytojų Los Andželo kavinėje, Kalifornija“.

⁴⁶ Taigi, tas pats jaunuolis, kuris išsakė šią pranašystę, nežinodamas, ką jis sako, maždaug prieš mėnesį buvo Jeruzalėje. Jam teko privilegija nuvykti ir—ir atsigulti į kapa, kuriame po mirties buvo palaidotas Jėzus. Ir taigi, kol jis ten gulėjo, jis pasakė, kad jam atėjo tokia stipri mintis apie mane, ir jis pradėjo verkti. Pasakė: „Kaip tai buvo sunku broliui Branhamui stoti prieš pasaulį ir tuos dalykus, ir visas bažnyčias!“

⁴⁷ Kaip kartą tai—tai buvo pasakyta apie vieną, Bili Graham atžvilgiu, pasakė: „Mes galime matyti Bilį Graham, nes visos bažnyčios yra susivienijusios kartu dėl jo. Mes matome Oral Robertą, sekmininkus. Bet kaip mes galime ką nors turėti, kai Tai prieštarauja tam, ko žmonės buvo išmokyti?“ Tai Dievas.

⁴⁸ Ir, Dany, jis daro mažus akmenėlius, tai jo pomėgis. Jis nuėjo prie tos vietos, kur buvo padėtas Kryžius, kur jie sako, kad ant to akmens stovėjo Kryžius. Nieko aplinkui nebuvo, tad jis atskėlė gabalėlį nuo to akmens ir įsidėjo į kišenę kaip suvenyrą, grįžo namo ir padarė man iš jo porą rankogalių šasagų. Ir, keista, kai jis padarė jas, jos atrodė tarsi su kraujo dėmelėmis. Ir tiesiai per kiekvieną iš jų, ištaisai,ėjo tiesus, siauras takelis, tiesiai per jas abi. Taigi, tai gali būti tik. . . Suprantate, kas nors kitas gali to nepastebėti, bet dėl manęs tai komplimentas tam, kuo aš tikiu. Aš tikiu, kad viskas turi prasmę.

⁴⁹ Ir taigi, šiuo metu, kad ir ką Viešpats turi. . . Jeigu tai ne tas, apie ką Jis pranašavo Malachijo 4 ir taip pat Luko 17, ir daugelis kitų Rašto vietų, kurios turi išsipildyti paskutinėse dienose, galbūt aš pasakysiu tai užbaigiant, tai padėjo pamatus žmogui, kai jis ateis. Taigi aš esu labai dėkingas, kad Visagalis Dievas, jei tai bus tokiu būdu, leido man padaryti kažką nedidelio, man, esant nemokytu, parodyti savo dėkingumą už Jo meilę man, mano meilę Jam ir mūsų meilę žmonėms.

⁵⁰ Todėl, su nuoširdumu aš prisiartinu prie šios temos „Santuoka Ir Skyrybos“. Tebūna maloningas Dievas visiems mums.

⁵¹ Ir dabar, klausykite atidžiai. Ir, seserys, nesikelkite ir neišeikite; dar truputėlį pasėdėkite ramiai. Broliai, padarykite tą patį. Neišjunkite ten savo aparatų, per kuriuos perduodama laida. Nedarykite to. Tiesiog pasėdėkite ramiai keletą minučių,

kol pasibaigs. Klausykite atidžiai. Jeigu jūs nesutinkate, pasižymėkite Rašto vietas, kurias aš naudoju, ir tuomet išstudijuokite Tai maldoje, prieš jums padarant savo sprendimą.

Dieve, padėk mums, kai mes bandome priartėti prie šios temos.

⁵² Taigi, tai gali šiek tiek užsitęsti. Aš nenoriu, kad jūs skubėtumėte. Ir tiesiog neskubėkime, visi mes, ir pastudijuokime Dievo Žodį, nuosirdžiai ir nuodugniai, kiek mes žinome, kaip Jį nagrinėti.

⁵³ Pradėkime nuo Švento Mato, 19-to skyriaus. Ir pradėdant, aš manau, aš norėčiau pradėti nuo 19-to skyriaus 8-os eilutės. Aš taip pat galbūt pradėsiu nuo 1-os, ir perskaitysiu iki 19-to skyriaus 8-os eilutės.

⁵⁴ Taigi, atminkite, tie dalykai, kuriuos aš sakau, turi ateiti iš Dievo Žodžio. Tai negali būti mano asmeninė nuomonė, kadangi mano nuomonė tiesiog tokia pat, kaip ir bet kurio kito. Bet tai turi būti nepertraukiamai su Dievo Žodžiu. Atminkite, Dievas visame kame išlaiko tęstinumą. Jis niekada nesikeičia. Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Ar jūs tikite tuo? Jis yra tas pats.

⁵⁵ Dabar aš skaitysiu iš 19-to skyriaus.

Baigęs tai kalbėti, Jėzus pasitraukė iš Galilėjos, ir atėjo į Judėjos sritį, anapus Jordano;

Paskui jį sekė didelės minios žmonių; ir jis išgydė juos . . .

Fariziejai taip pat atėjo pas jį, gundydami jį. . .

⁵⁶ Aš stabtelėsiu čia, kad jūs ypatingai galėtumėte atkreipti dėmesį į tai, kas gi gundė Jį.

. . . klausdami jo: „Ar galima vyrai dėl kokios nors priežasties atleisti savo žmoną?“

Ir jis atsakydamas tarė jiems: Argi jūs neskaitėte, kad tas, kuris pradžioje sukūrė juos, vyrą ir moterį,

Ir pasakė: „Todėl vyras paliks tėvą . . . motiną, ir susijungs su savo žmona; ir jie du taps vienu kūnu?“

Todėl jie jau nebėra du, bet vienas kūnas. Ką Dievas sujungė, žmogus teneperskiria“.

Jie paklausė jo: „Kodėl tuomet Mozė įsakė duoti skyrybų raštą ir . . . atleisti ją?“

Ir Jis įsakė jiems: „Mozė, dėl jūsų širdies kietumo, leido jums atleisti savo žmonas: bet pradžioje taip nebuvo“.

Dabar, Dieve, padėk mums.

⁵⁷ Ši Rašto vieta, šis klausimas, buvo pateiktas Jėzui pačioje Jo tarnavimo pradžioje. Ir jis buvo pateiktas Mozei pačioje jo

tarnavimo pradžioje. Tai pirmasis klausimas tikinčiųjų širdyse. Nusidėjėliui tai nerūpi. Bet tai dėl tikinčiųjų, nes tikintysis stengiasi padaryti viską, kiek jis žino, kaip gyventi teisingai prieš Dievą. Todėl, kaip tiktai iškyla klausimas apie religiją, tuomet iš karto iškyla klausimas apie *Santuoką Ir Skyrybas*. Kodėl? Todėl, kad tai yra pirmosios nuodėmės priežastis. Štai kur prasidėjo nuodėmė. Ir dėl šitos priežasties jis kiekvieną kart iškeliamas, kadangi tai yra pati nuodėmės pradžia.

⁵⁸ Taigi, aš neturėsiu laiko paaiškinti visų šių dalykų, bet aš mielai atsakysiu į jūsų laišką ir viską, ką aš galėsiu. Arba, mes čia turime apie tai parašytas knygas, ir daugelį klausimų, ir netgi iškarpas iš laikraščių ir visa kita, kad įrodytume tai, mes žinome, jog tai buvo Ieva (Obuolys, kuri ji turėjo suvalgyti, kur tai netgi ne pagal Raštą, dabar jie tvirtina, kad tai buvo abrikosas; tai buvo nei tas, nei kitas.), ji svetimavo, ir pagimdė pirmąjį vaiką, kuris buvo Kainas, paties šėtono sūnus, nes jame slypėjo blogis. Jis neatėjo per Abelį. Šėtono sūnus buvo Kainas.

⁵⁹ Aš žinau jūsų klausimą dabar: „Ieva pasakė: „Aš gavau vyrą iš Viešpaties““. Visiškai teisingai.

⁶⁰ Jūs galite paimti pačią pikčiausią miestelio moterį, patį blogiausią vyrą; jeigu jie susilauks kūdikio, jis turėtų ateiti iš Viešpaties, kadangi Dievas yra nustatęs dėsnius. Ir šie dėsniai, kaip saulės patekėjimas; jūs pasodinkite dagių geroje dirvoje, jis išaugs. Ir jis turi išaugti, nes tai Dievo dėsniis. Kai pasėjama sėkla - ji turi išaugti. Ir niekas negali išauginti gyvybės, tik Dievas, kadangi tai veikia pagal Jo dėsnius. Todėl, kai blogio sėkla buvo pasėta Ievos iščiose, ji turėjo išaugti, nes toks yra Dievo dauginimosi dėsniis. Ir nieko kito negalėjo padaryti, kaip išauginti tai, ir tai turėjo ateiti iš Dievo.

⁶¹ Dėl šios priežasties žmonės sako: „Maži kūdikiai, - kai kada, - kurie gimė tėvams ne krikščionims, yra pražuvę“.

⁶² Jėzaus Kristaus Kraujas išperka kaltę už vaiką, man nesvarbu, kaip jis gimė ir koku blogu jis gimė. Jis yra Dievo Avinėlis, kuris pašalina pasaulio nuodėmę. Mažas vaikas negali atgailauti, kadangi jis neturi už ką atgailauti, ir tai buvo pasaulio nuodėmė, kurią pašalino Kristus Kraujas. Kūdikiai eina į Dangų.

⁶³ Tai pati pirmoji nuodėmė, ir būtent dėl to yra—yra klausinėjama. Kai koks nors didis nepaprastas reiškinys ateina iš Dievo, apie pirmąjį dalyką: „Kaip dėl santuokos ir skyrybų?“ Taigi, kaip visada, tarp žmonių vis dar iškyla klausimas. Kaip tai buvo Jėzaus laikais, kaip tai buvo Mozės laikais, tai visada buvo, ir yra iki šios dienos, tarp žmonių iškyla klausimas, kadangi žmonės nori žinoti, kas yra Tiesa.

⁶⁴ Bet kur yra klausimas, ten turi būti ir atsakymas. Ir taigi, esant atsakymui, kaip aš jau pasakiau prieš tai, šią savaitę, turi būti teisingas atsakymas. Ir jei mes gauname atsakymą 5

kl nors, ir jis—jis nėra teisingas, tuomet mes žinome, kad jis buvo neteisingas. Bet jis yra, jūs vis tiek klausinėsite, kol tikras klausimas bus atsakytas, jeigu jūs norite sužinoti Tiesą. Ir tai esant Biblijos klausimui, turi būti ir Biblijos atsakymas.

⁶⁵ Tai kaip aš ir pasakiau, jeigu aš ši rytą norėjau keliauti į rytus, ir geriausia, ką aš žinojau, aš turėjau surasti tam tikrą daiktą laukuose, ir jis buvo tiesiai į rytus, ir aš nuėjau į rytus. Kažkas pasakė: „Broli Branhamai, *ten* yra rytai“. Tai rytai, potencialiai, bet tai šiaurės rytai. Aš būčiau praėjęs pro tą objektą, kurio aš ieškojau; aš sugrižčiau, žinodamas, kad tai buvo neteisingai. Ir tuomet, jeigu kas nors pasakytų: „Broli Branhamai, eikite *šiuo* keliu, į dešinę“. taigi, tai taip pat potencialiai yra rytai, bet tai yra pietryčiai. Aš prarasčiau objektą, kurio aš ieškojau, kadangi aš peržengiau tobulo ir tiesaus kelio ribas.

⁶⁶ Taigi, jeigu taip, mes turime dviejų mokyklų požiūrį apie *Santuoką Ir Skyrybas*. Ir tai, viena iš jų sako, kad „Vyras gali vesti tik vieną kartą, nebent jo žmona būtų mirusi“. Ir tai yra vienas iš klausimų, bet, jeigu jūs imsite tuo vadovautis, jūs persistengsite. Ir tuomet kita sako: „O, jeigu žmona ar vyras, bet kuris iš jų, svetimavo, bet kuris iš jų gali išsiskirti ir vėl susituokti“. Jūs ir su tuo persistengsite.

⁶⁷ Taigi, suprantate, tai nei į pietryčius, nei į šiaurės rytus; mes norime tiesiai į rytus. Jūs išeisite iš Rašto, kai eisite *šiuo* keliu, jūs išeisite iš Rašto, kai jūs eisite *tu*o keliu. Mes norime žinoti, kur Raštas sueina su Raštu, ir žinoti kokia yra viso to Tiesa. Kiekvienas eina skirtingu keliu, ir nesugeba pateikti teisingo atsakymo, bet atsakymas vis tiek turi būti.

⁶⁸ Panašiai kaip ir šiandien, yra dviejų didingų mokyklų mokymas bažnyčioje; vienas iš jų yra Kalvinizmas, kitas - Arme-... Armenizmas. Vienas iš jų yra besilaikantis įstatymo, kitas - malonės. Ir mes sužinome, kad žmonės, kurie tiki malone, kalvinistai, jie sako: „Dieve palaimink, man nepakenks, kad aš rūkau. Gėrimas man nepakenks. Aš galiu daryti tuos dalykus, aš turiu Amžiną saugumą“. Tuomet mes randame kitą pusę, besilaikančių įstatymo, sakančių: „O, aš norėčiau aprėkti jį, aš norėčiau išrėžti jam apie tai, ką jis padarė neteisingai, bet, aš esu krikščionis, aš turiu išlaikyti ramybę“. Suprantate, jūs randate save esantį dviejuose skirtinguose keliuose, ir nė vienas iš jų nėra teisingas. Taigi, yra nelengva tai kalbėti, bet tai yra tiesa.

⁶⁹ Mes atrandame save, esant dviejuose skirtinguose keliuose; vienas eina į vieną pusę, kitas - į kitą. Dabar pažiūrėkime, kas yra Tiesa.

⁷⁰ Taigi, paklauskite, ir pažiūrėkite, ar tai jums skamba protingai. Pavyzdžiui, jeigu aš ruošiuosi vykti į užsienį, aš surinksiu savo šeimą, aš pasikviesiu savo žmoną ir pasakysiu: „Mes vyk-...Aš išvykstu į užsienį, brangioji“. Taigi, štai

įstatymiška pusė: „Taigi, mano žmona, aš pateikiu prieš tave įstatymą! Jeigu tu, man išvykus, pradėsi flirtuoti su koku nors vyru, kai aš sugrįšiu – būsi išsiskyrusi moteris. Ir aš nenoriu, kad tu žvilgčiotum į ką nors, nenoriu, kad tu flirtuotum! Ar tu supranti tai? Aš esu tavo vyras! Jeigu tai padarysi, tai sugrižęs aš paliksiu tave“.

⁷¹ Tada ji ištiesia ranką, ima mane už kaklaraiščio ir sako: „Mano mielas vyras, aš noriu tau kai ką pasakyti, supranti, supranti, jeigu tu žvilgčiosi į bet kurią moterį, ar eisi su kokia nors moterimi pasivaikštinėti, ar flirtuosi su bet kuria moterimi, kai grįši – tu būsi išsiskyręs vyras“. Taigi, ar tai būtų laimingi namai? Tai tie, kurie laikosi įstatymo. Gerai.

⁷² Taigi, kita pusė yra tai, kad jeigu aš išvyksiu į užsienį ir suklysiu. . . Imsiu ir pasakysiu: „Taigi, pažvelk, aš išėisiu su *šia* moterimi. O, su mano žmona viskas gerai, jai tai nerūpi“. Mano žmona sako: „Aš išėisiu su *šiuo* vyru. Su Biliu viskas gerai, jam tai nerūpi“. Jeigu man nerūpi, tuomet su manimi kažkas negerai; aš nemyliu šios moters. Ir jeigu jai nerūpi, su ja kažkas negerai. Ji yra mano žmona; aš nenoriu, kad kitas vyras su ja nerimtai elgtųsi. Ji yra *mano* žmona.

⁷³ Taigi, teisingas būdas yra tas, kad abu iš jų turi tiesą, bet ne tikslią Tiesą.

⁷⁴ Taigi, kai aš vykstu į užsienį, kad viskas būtų teisinga, mano nedidukė šeima susirenka kartu, ir mes kartu meldžiamės. Ir aš pavedu juos Dievui, ir jie paveda mane Dievui. Ir kai mes tai darome, mes vykstame į užsienį. . . Aš vykstu į užsienį. Taigi, aš žinau, kad ji myli mane; aš ja pasitikiu. Ji-. . . ir aš myliu ją; ji pasitiki manimi. Ir tol, kol aš ją taip myliu, jai nėra ko jaudintis, kad aš išėisiu su kokia nors kita moterimi. Tol, kol ji mane ištikimai myli, na, man net nėra reikalo galvoti, kad ji eis su koku nors vyru, kadangi ji yra mano žmona ir aš tikiu ją.

⁷⁵ Aš tikiu, jeigu aš iš tikrųjų padaryčiau ką nors neteisingai, padaryčiau klaidą ir nueičiau kur nors su kokia tai moterimi, ir grįžęs atgal prisipažinčiau jai apie tai, ir pasakyčiau jai: „Meda, aš nenorėjau taip pasielgti. Aš tiesiog pakliuvau į spąstus; ši moteris tiesiog pribėgtų prie manęs ir – ir sugriebtų mane už rankos, ir pradėtų *tai-ir-tai*“, aš tikiu, ji būtų supratinga. Aš tikiu, kad ji atleistų man už tai. Bet aš nė už ką nepadaryčiau šito, nes aš myliu ją. Nors ji man ir atleistų, aš to nepadaryčiau. Aš nė už ką nenoriu jos įskaudinti. Nors aš ir žinau, kad ji man už tai atleistų, aš nenoriu jos skaudinti.

⁷⁶ Ir tokiu būdu yra su Dievu. Jeigu aš. . . jei *fileo* meilė, kuri yra žmogiška meilė, bendravimo meilė, leidžia vyrui taip jaustis dėl savo žmonos; kaip dėl *agape* meilės, graikiškas žodis, reiškiantis „Dievo meilė“, kaip tai privers mane pasielgti Jėzaus Kristaus atžvilgiu? Aš, kol aš noriu eiti ir tai daryti – tai yra mano širdyje, eiti ir daryti! Ar. . . aš sakau, kol mano širdyje yra noras

tai daryti - aš einu ir darau. Įstatymiškumas neleidžia man tai daryti, kadangi aš žinau, jog būsiu nubaustas už tai. Bet tikroji Tiesa yra ta - kai Dievo meilė įeina į jūsų širdį, kol jūs *norite* Tai daryti. Štai tokia yra Tiesa. Yra dvi mokyklos. Ne įstatymiškumas ar kita, ar Kalvinizmas, jos abi.

⁷⁷ Taigi, mes taip pat šiandien sužinome, kad yra daugybė skirtingų denominacijų. Yra Katalikų bažnyčia, Protestantų bažnyčia. Kiekviena iš jų sako, kad jie yra Kelias, suprantate: „Mes turime Kelią, mes esame Tiesa“. Yra Metodistų, sako: „Mes turime Tiesą“. Baptistai sako: „Mes turime Tiesą“.

⁷⁸ Na, dėl manęs, tol kol jie taip jaučiasi - tai nėra taip, kadangi Jėzus pasakė: „Aš esu Tiesa“. Suprantate?

⁷⁹ Todėl, kaip ir mano vakarykštis pamokslas, kad Jis yra ta vieta, kur Dievas įdėjo Savo Vardą, vienintelė garbinimo vieta. Jūs nesate krikščionis, kadangi jūs esate protestantas. Jūs nesate krikščionis, kadangi jūs esate katalikas. Jūs nesate krikščionis, kadangi jūs esate metodistas, baptistas ar sekmininkas. Jūs esate krikščionis, kadangi jūs buvote pakrikštytas į Jėzų Kristų, Šventąją Dvasią, ne vandeniu. „Yra vienas Tikėjimas; vienas Viešpats; vienas krikštas“, - tai krikštas Šventąją Dvasią. Vandens krikštas įveda jus į bendravimą. Krikštas Šventąją Dvasią įveda jus į Kristų. Štai kur Tiesa.

⁸⁰ Taip pat turime dvi nuomones apie šią *Santuoka Ir Skyrybas*. Taigi, tuomet mūsų Viešpats, šiomis paskutinėmis dienomis, atvėrė mums Savojo Žodžio Septynių Antspaūdų paslaptį. Taigi, daugeliui iš jūsų tai gali būti per sudėtinga suprasti, bet mano bažnyčia supranta. Pagal ką? Ir jūs girdėjote apie regėjimus ir tai, kas įvyko. Ir klausimas yra Biblijos klausimas, mes pakviesti čia, kad tikėtume, jog turi būti teisingas atsakymas į visą paslėptą paslaptį, kuri buvo paslėpta nuo pasaulio sukūrimo. Biblija pranašauja ir sako, kad šią dieną šios paslaptys bus atskleistos. Apreiškimo 10: „Ir sutrimitavus septintajam angelui, Laodikėjos pasiuntiniui, bus atskleistos Dievo paslaptys“. Ir tai yra paskutinyasis laikotarpis, kuris yra Laodikėja.

⁸¹ Pažvelkite į visą šį prabudimą, kuris tęsėsi penkiolika ar daugiau metų, ir iš jo neišėjo nė viena denominacija. Liuteris turėjo prabudimą - susidarė denominacija; Veslis - susidarė denominacija; Aleksandras Kampbel - susidarė denominacija; visi tie didieji... iš pat pradžių, Džonas Smitas ir taip toliau, denominacijos, Mudis, visur. Bet čia buvo vienas... Paprastai prabudimas tęsiasi apie tris metus. Bet šis vyksta jau daugiau nei penkiolika metų, ir iš jo nesusidarė nė viena denominacija, nes tai yra Sėklos laikas. Daugiau nebėra lukšto; kai lukštas pranyksta - tai Sėkla.

⁸² Dievas yra pasiruošęs, jei Jis to nedaro dabar, Jis ketina pašaukti Bažnyčią į tobulybę per Savo Žodį - Jėzų Kristų.

Atkreipkite dėmesį, kažkur turi būti atsakymas, ir tai esant Septynių Dievo Antspaudų paslaptimi, Septyni Antspaudai . . .

⁸³ Kiek iš jūsų tai supranta, pakelkite savo ranką. Pažiūrėkime. Aš manau, kad dauguma iš jų yra mūsų vietinis susirinkimas, paklauskite. Jei ne, knygos šia tema pasirodys gana greitai. Mes turime knygų, keletą knygų apie Tai, dabar.

⁸⁴ Jėzus, mūsų tekste, kviečia mus sugrįžti į pradžią, kad rastume tikrąjį Rašto atsakymą.

⁸⁵ Taigi, kai Jis susidūrė su šiuo klausimu, Jo akiratyje iškilo du dalykai. Kunigai paklausė Jo: „Ar gali vyras dėl kokios nors priežasties atleisti savo žmoną ir vesti kitą?“

Ir Jėzus atsakė: „Pradžioje taip nebuvo“.

Tuomet jie tarė: „Mozė leido mums parašyti skyrybų raštą ir atleisti ją, dėl ko tik jie nori“.

⁸⁶ Jis atsakė: „Tai, Mozė tai padarė, kadangi, - Aš leidau laikytis to kurį laiką, - dėl jūsų širdžių kietumo; bet nuo, ar pradžioje taip nebuvo“. Klausimas!

⁸⁷ Klausimas šiandien, kaip ir apie taiką pasaulyje: „Ar tai ateis per politiką, tautų sąjungą, susivienijimą?“ Aš sakau jums: ne. Tai niekada nepavyko ir vėl nepavyks. Bet išlieka tikras atsakymas į klausimą: „Ar bus taika žemėje?“ Taip, kai žemė išsilaisvins iš nuodėmės - bus taika. Bet iki to laiko nebus jokios taikos; „tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę“. Dievas davė priemonę nuo nuodėmės. Dabar atidžiai klausykitės. Dievas davė priemonę, kad patraukti nuodėmę nuo žemės, bet žemės žmogus nepriima Dievo priemonės.

⁸⁸ Dievas mums davė priemonę ir būdą, kad vestume savo žmonas ir gyventume su jomis, bet žmogus nepriima Dievo priemonės, nepriima Jo Žodžio apie tai. Jėzus yra tai pasakęs. Ir tai primena mums Jo Žodžius, žinant, kad Jis pasakė: „Dangus ir žemė sugrius, praeis, bet Mano - ne“.

⁸⁹ Klausimas, tikrasis atsakymas, prie kurio Jėzus nori, kad mes sugrįžtume - tai grįžti į pradžią. Tuomet, tai būtų Pradžios Knygoje, kadangi žodis „Pradžia“ yra sėklos skyrius, kiekvienam klausimui Biblijoje. Ir jūs visada turite sugrįžti prie sėklos, kad pamatytumėte, kokios rūšies sėkla yra lauke, kad sužinotumėte, koks bus jūsų derlius. Taigi, kokios rūšies sėkla yra pasėta? Pradžia, esant sėklos skyriumi, mes grįžtame į Pradžią. Jėzus supažindina mus su šiuo Raštu: „pradžioje“. Taigi, atminkite, štai kada prasidėjo laikas. Iki tol buvo Amžinybė. Taigi, mūsų klausimas ten buvo, atkreipkite dėmesį, jeigu mes sugrįžtame į pradžią.

⁹⁰ Taigi, nepraleiskite šito! Ir štai kodėl aš noriu kalbėti lėtai, kad žmonėms, esantiems ryšyje, ir besiklausantiems garsajuosčių, tai būtų aiškiai pasakyta.

⁹¹ Jeigu Jėzus pasakė: „Grįžkite į pradžią“, - viso, kas žemėje, buvo tik po vieną porą. Buvo vienas Adomas, viena Ieva, jie buvo sujungti tiktai Dievu. Viena kumelė, vienas arklys; vienas papūgos patinas, ir viena patelė. „Pradžioje“, - kaip Jis pasakė mums, kad sugrįžtume, visa, kas buvo, buvo tik po vieną porą. Ar tai tiesa? Tuomet mes sužinome, kad „pradžioje“ viskas vyko tobulai tvarkingai ir harmonijoje su Dievu, be jokių nukrypimų.

⁹² Danguje viskas tebėra tvarkoje; visos žvaigždės, galaktikos, saulės sistema, viskas tobuloje tvarkoje. Pajudinsite vieną iš jų - suardysite visą programą.

⁹³ Dabar, paklauskite. Ar jūs suprantate? Vienas įsikišimas sugandina visą programą! Taigi, kai žmonės gyveno nepertraukiamame ryšyje su Dievu, su vienu vyru ir viena moterimi, ši moteris nusidėjo, ir tai išmušė visą žemišką programą iš nepertraukiamo ryšio su Dievu. Todėl, vienas žodis, pridėtas prie šios Knygos, arba vienas Žodis atimtas iš Jos, išmuša krikščionį iš nepertraukiamo ryšio su Dievu, išmuša bažnyčią iš nepertraukiamo ryšio su Dievu, išmuša šeimą iš nepertraukiamo ryšio su Dievu. Kiekvienas tikintysis, nepriimdamas kiekvieno Dievo Žodžio, gali būti išmestas.

⁹⁴ Tuomet, tai buvo moteris, kuri buvo priežastimi atskyrimo nuo mielųjų namų. Tai nebuvo Cherubas, kuris sukėlė sumaištį žemėje. Tai nebuvo Adomas, kuris atmetė namus. Tai nebuvo kas nors kitas, atmetęs namus, ir suardęs visą nepertraukiamumą, bet - moteris, Ieva. Ir tai yra čia, „pradžioje“, apie ką kalbėjo Jėzus, kad buvo sulaužyta. Jėzus pasakė: „Pradžioje, Dievas sukūrė iš kiekvienos rūšies, vieną vyriškos lyties ir vieną moterišką“. Ir dabar, kai ši moteris . . . ne arklio patelė, ne šuns patelė; bet moteris, ji sutraukė visą Dievo proceso vientisumą žemėje, ir įvedė viską į mirtį. Moteris, ne vyras, ji sulaužė sandorą. Ji sulaužė sandorą, kadangi (kodėl?) ji peržengė Dievo Žodžio ribas. Taigi, jeigu ji sulaužė sandorą su savo vyru, ji sulaužė savo sandorą ir su Dievu; tuomet, kadangi ji sulaužė sandorą su Dievu, ji sulaužė ją ir su savo vyru.

⁹⁵ Ir kai jūs sulaužote savo pažadą ir savo sandorą su Dievo Žodžiu, štai dėl to atsirado tiek daug nesantuokinių bažnyčios narių, kadangi grupelė žmonių susiėjo kartu ir pasakė: „Na, Tai nereiškia *šito*“, ir tai išmuša visą organizaciją iš to nepertraukiamumo su Žodžiu. „Mes netikime Tuo. Daktaras Jones pasakė, kad Tai nebuvo taip“. Bet tol, kol Dievas pasakė, kad Tai yra taip, Jis pasakė: „Tegul kiekvieno žmogaus žodis būna melas, o Mano - Tiesa!“ Tai suardo nepertraukiamumą.

⁹⁶ Taigi, mes matome, esant suardytam nepertraukiamumui, tuomet buvo suardyta ir Gyvenimo linija, taip pat buvo suardyta laiko linija, sulaužyta sandora, viskas iširo! Kas sukėlė tai? Moteris. Štai kas sulaužė sandorą. Taigi, jeigu jūs norite tai perskaityti, galite tai perskaityti, Pradžios 3.

⁹⁷ Taigi, tuomet vyras buvo pastatytas valdyti moterį Dievo Žodžiu. Ji daugiau jau nebebuvo lygi su juo. Ji buvo lygi prigimtimi, jūs žinote; bet, kada ji sulaužė Dievo Žodį, Dievas paskyrė vyrą būti jos valdovu. Pradžios 3:16, jeigu jūs norite tai užsirašyti. Ji daugiau jau nebuvo lygi su vyru. Ji buvo Dievo Žodžio laužytoja.

⁹⁸ Argi jūs nematote, „ji“, ji, bažnyčia štai čia? Dievo Žodžio laužytoja, tai visiškai patraukė ją iš nuoseklumo. Ir štai ką padarė bažnyčia, užmetė ant visko dvasinę mirtį. Dabar jūs suprasite, kodėl aš stengiuosi išaiškinti šiuos dalykus. Tai yra Tiesa! Tai Biblijos faktai.

⁹⁹ Atkreipkite dėmesį, kodėl ji štai taip pasielgė? Kaip galėjo ši miela, graži, tobula moteris . . . ?

¹⁰⁰ Kartą aš mačiau paveikslą, manau, kad tai buvo Graikijoje, kur vienas dailininkas nutapė Ievos paveikslą. Ji buvo baisiausiai atrodanti, kokią tik jums teko kada nors matyti. Tai parodo, kaip į tai žiūri kūniškas protas. Bet ji nebuvo tokia; ji buvo graži, kadangi ji buvo tobula moteris, visa moteriška.

¹⁰¹ Atkreipkite dėmesį, kodėl ji taip pasielgė, būdama tokios aukštos būklės? Ji turėjo teises kartu su vyru, lygiavertė kartu su juo. Bet mes visi žinome, kad ji neteko savo lygiavertiškumo, kai ji nusidėjo, ir Dievas pasakė: „Nuo šiol vyras bus tavo valdovas“. Taigi, tai Raštas. Jeigu jūs norite, mes galime tai perskaityti.

¹⁰² Aš pateikiu jums Rašo vietas, kad sutaupytumėte laiką, dėl esančio didelio prisijungimo visoje šalyje, kad jūs patys galėtumėte tai perskaityti.

¹⁰³ Atkreipkite dėmesį į priežastį, dėl kurios ji tai padarė. Kaip šėtonui pavyko pasiekti ją?

¹⁰⁴ Ar jūs žinojote, kad šėtonas karta buvo lygus su Dievu? Žinoma buvo, viskuo, tik nebuvo kūrėjas; jis buvo - viskuo, stovėjo Dievo dešinėje, Danguose, didis vadovaujantis Cherubas.

¹⁰⁵ Atkreipkite dėmesį, priežastis dėl kurios ji tai padarė, ji nebuvo originalus kūrinys. Ji nėra iš Dievo originalios kūrinijos, ji yra šalutinis produktas. Todėl „pradžioje“, kaip Jėzus į tai nurodė, ji nebuvo Dievo sukurta originali būtybė. Ji yra šalutinis vyro produktas, kai Jėzus nurodė į „pradžią“.

¹⁰⁶ Atminkite, Adomas buvo abu, vyriška, ir moteriška lytis, originaliame kūrinyje - vienas, bet paskui buvo atskirtas per šonkaulį.

¹⁰⁷ Atkreipkite dėmesį, bet šalutinis produktas, ir, atkreipkite dėmesį, viena vienintelė iš visos Dievo kūrinijos, iš visų gyvūnų ir viso kito, ji vienintelė buvo sukurta tokiu būdu. Visos kitos moteriškos lyties - buvo originalūs kūriniai. Visos kitos moteriškos lyties atstovės buvo originalūs kūriniai, bet Ieva nebuvo originalus kūrinys. Suprantate, turėjo būti sukurta tokiu

būdu. Po kurio laiko mes visi prieisime prie to. Atkreipkite dėmesį, tame kūrinyje, kuriame ji buvo - ne originalas, bet šalutinis produktas. Ir šiame kūrinyje, yra . . .

¹⁰⁸ Taigi, aš nenoriu užgauti jūsų jausmų, bet aš noriu pasakyti jums Tiesą. Ir jūs tiesiog sėdėkite ramiai; jums puikiai sekasi.

¹⁰⁹ Nėra sukurto kūrinio labiau apgaulingo, nei moteris, kuri yra apgaulinga. Nieko kito būti negali; niekas kitas nesukurtas tokiu būdu.

¹¹⁰ Taip pat nėra nieko kito, ką būtų galima taip lengvai apgauti, kaip moterį. Taigi, nuopuolis įrodo, kad šis teiginys yra teisingas, nuopuolis pradžioje.

¹¹¹ Ji nebuvo pradiniu originaliu kūriniumi. Ji buvo Adome, pradžioje ji pati nebuvo sukurta kaip moteriškos lyties. Ji buvo sukurta kaip šalutinis produktas.

¹¹² Taigi, nėra nieko sukurta, kas gali apgauti, ir kas būtų taip lengvai apgautas, kaip moteris. Nėra nieko sukurta, kas galėtų pulti taip žemai, kaip tai gali moteris. Pagalvokite dabar. Nėra nieko sukurto visoje kūrinijoje, kas galėtų taip žemai pulti kaip tai gali moteris. Ji gali sudraskyti vyro širdį į gabalus lengviau nei bet kas kitas pasaulyje - tai jo žmona. Tegul ta miela žmonelė susideda su koku nors kitu vyru; pažvelkite į tą vyruką, sėdintį su savo vaikais, ašaros rieda iš jo akių. Ji sukurta tokiu būdu. Ji sukurta, kad taip elgtųsi. Nėra kiaulės, nei kalės, nei jokio kito gyvūno, kuris būtų sukurta kaip ji, ir galėtų pulti taip žemai, kaip tik ji gali. Taigi, tai tiesa.

Su pagarba savo sesėms, aš tiesiog noriu, kad sektumėte.

¹¹³ Joks gyvūnas negali būti amoralus. Jūs vadinate šunį „kale“, šuns patelę, jūs vadinate patiną. . .kiaulę „kiaule“, bet jos moralė milijoną mylių pralenkia daugelį Holivudo žvaigždžių. Štai kaip žemai kristi ji yra sukurta. Ji negali. . .Tiesiog pagalvokite apie tai dabar. Nėra nieko pasaulyje tarp Dievo kūrinijų, kas galėtų būti amoraliumi, žemai puolusiu.

¹¹⁴ Jūs sakote: „Palaukite minutėlę, vyras!“ Mes prie to dar prieisime. Moteris turi pasakyti: „taip“.

¹¹⁵ Atkreipkite dėmesį, niekas kitas nėra sukurta, kad pultų taip žemai, ar būtų nepadorus - bet moteris. Kalė negali to padaryti, kiaulė negali to padaryti, paukštis negali to padaryti. Joks gyvūnas nėra amoralus ir negali būti, nes nėra sukurta, taigi - negali. Kiaulė negali būti amoralai, kalė negali būti amoralai, paukščio patelė negali būti amoralai. Moteris yra vienintelė, kuris gali tai padaryti.

¹¹⁶ Taigi, jūs matote, kur nuėjo šėtonas? Suprantate? Bet ji tebeturi, ji yra ta, kuri turi galią pasakyti „taip“ arba „ne“. Suprantate, priklauso nuo to, kaip ji nori save išlaikyti. Suprantate? Taigi, mes čia aiškiai galime matyti gyvatės sėklą, kur ji įėjo. Yra tik viena vieta, kur ji galėjo patekti. Jei tai

neįsitvirtins, kažkas aklas. Suprantate? Suprantate, tai turėjo taip įvykti.

117 Atkreipkite dėmesį, priešastis, dėl kurios gyvūnai negalėjo to padaryti, moteriškos lyties gyvūnas - jos buvo originalūs kūriniai. Bet moters nebuvo tuo originaliu kūriniu. Taigi, mes sugrįšime, kad surasti tai, tuomet perkelsime jus tiesiai į šiuolaikines dienas Testamente.

118 Ji vienintelė, yra sukurta, dėl nepadoraus ir nešvaraus gyvenimo. Kalė negali, ir jokia kita patelė negali. Tik moteris tai gali. Kalė ar bet kuris kitas gyvūnas, kartą metuose, ir tai dėl savo mažylių; ne dėl seksualinio malonumo, bet dėl savo mažylių. Sena motininė kiaulė, senyva kalė, kartą metuose, minutėlę, ir tai dėl savo mažylių. Tačiau moteris sukurta, kad bet kuriuo laiku, kada ji panorės. Aš kai kuriuos dalykus dabar čia išbraukiau; visa kita jūs galite išsivaizduoti. Kalė negali; moteris gali. Aš tikiuosi, kad Šventoji Dvasia apreikš jums likusią dalį, kurią aš čia išbraukiau.

119 Ji yra vienintelė rūšis, iš moteriškosios lyties, kuri yra sukurta gražesnė nei vyras. Niekur daugiau nėra tokios rūšies. Visuose kituose Dievo kūrinuose gražūs yra patinai, kaip tarp gyvūnų, paukščių ir taip toliau, visada patinas yra gražesnis.

120 Pažvelkite į didelį patiną elnią, dideli gražūs ragai, stambus kūnas; ir maža, kukli elnė. Pažvelkite į didelį gaidį - su visomis jo gražiomis plunksnomis; ir maža, ruda vištelė. Pažvelkite į paukščius, į gaidį ir vištą. Kodėl? Kodėl būtent taip, iš visų Dievo kūrinių? Kiekvienas kūrinys, vyriškos lyties, yra žymiai gražesnis. Tarp avių, tarp kiaulių, tarp arklių, tarp bet kurio kito, visada didelis patinas yra daug gražesnis, ir tarp paukščių.

121 Bet žmonių rasėje, moteris yra žymiai gražesnė, ne vyras; jeigu jis yra gražus, vadinasi, kažkas ne taip, kažkur įvyko sėklos sukryžminimas. Originale yra tokiu būdu. Kodėl? Kodėl buvo taip padaryta? Tam, kad apgauti. Jos dizaineris, šėtonas, taip pat vis dar darbuojasi su ja ir šiomis paskutinėmis dienomis.

122 Leiskite man sustoti čia minutėlei. „Graži!“ Ar žinote, kad pirmas pasaulio sunaikinimas, tarptautiniu mastu, ar pasaulio mastu, įvyko dėl gražių moterų? „Kai Dievo sūnūs pamatė, kad žmonių dukterys buvo gražios, jie ėmė tas moteris sau“. Ar taip?

123 Ar pastebėjote, kaip išaugo moterų grožis mūsų dienomis? Aš mačiau paveikslą Pearl O'Brien, kuri vienu metu buvo laikoma pačia gražiausia moterimi šalyje. Šioje mokykloje bet kuri paauglė mergaitė galėtų pralenkti ją, kai kalbama apie grožį.

124 Moterų grožio augimas parodo apgaulės laiką. Kada dar bažnyčia atrodė gražesnė, negu šiandien? Viskas pavaizduojama didingai, dideli puikūs pastatai, ir milijonai *to* ir milijonai *ano*. Argi jūs nematote, „ji“, - apgaule!

¹²⁵ Taigi, niekas negali nupulti taip, kaip ji, ir ji sukurta taip, kad ji gali būti apgauta. Ir šėtonas tikrai darbuojasi su ja šiandien, šiomis paskutinėmis dienomis, kadangi jis yra jos dizaineris. Aš galiu dabar tai įrodyti. Grįžkime tiesiai į pradžia, kas pradėjo su ja darbuotis, Adomas ar šėtonas, Dievas ar šėtonas? Suprantate, tai jos dizaineris. Tai jos pagrindinis ginklas - įmesti vyrą į savo nešvankybes, būdama graži moteris, ji gali valdyti vyrą taip, kaip ji nori. Broli, tai ne slapta alkoholio gamybos lindynė, kuri įtraukia vyruką; tai graži moteris, einanti gatve besisukinėdama, pusnuogė. Štai kas patraukia. . . Tai apgaulė, tiesiai ten. Ir ji yra negailestinga tame, visiškai negailestinga. Jūs galite statyti po klaustuku mano teiginį, kad šėtonas yra jos dizaineris, bet tai Tiesa. Šėtonas sumodeliavo ją. Jis vis dar daro tai.

¹²⁶ Leiskite man parodyti jums kai ką iš Rašto. Aš turiu sugražinti jus prie Rašto, ir jūs patys susidarykite savo nuomonę, kai jūs šiandien žvelgiate į tai.

¹²⁷ Šėtonas yra tas, kuris skatina tokios rūšies grožį. Jeigu mes atkreipsime dėmesį, jis buvo pats gražiausias iš visų Angelų Danguje. Ar ne taip? Ir jis troško padaryti Dangu dar gražesne vieta nei Mykolo karalystė. Ar ne taip? Taip pat, parodyti, kad Kainas buvo jo sūnus, jis pasiūlė daug gražesnę garbinimą, papuošė savo altorių vaisiais, gėlėmis ir visa kita. Ar ne taip? Gražu! Nuodėmė yra graži, tai, ką mes šiandien vadiname grožiu. Ir nuodėmė yra apgaulinga, savo grožiu. Jūs pažvelgęs į moterį, einančią gatve, niekada nepasakysite kas yra jos širdyje. Suprantate? Bet aš norėjau pasakyti šiuos dalykus, kad jūs galėtumėte pamatyti, kodėl tas šėtonas yra jos dizaineris. Būtent taip, jo paties sūnus tai įrodė, Kainas. Taigi, ji yra graži, todėl ji gali apgauti.

¹²⁸ Pasaulis yra gražus, taigi jis gali apgauti. Aš turiu omenyje *kosmosas*, pasaulio tvarka. Jis yra gražus, taigi jis gali apgauti, didingos puikios vietos ir prabanga.

¹²⁹ Prisimenate pranašą Amosą, kai jis užlipo ir pažvelgė į miestą, ir pamatė jį kaip šiuolaikinį Holivudą, jo senyvos akys prisimerkė, po tamsių žilais plaukais, nusidriekusiais ant jo veido. Jis nuėjo ten su Žinia ir paskelbė Ją toje vietoje. Jis tarė: „Tas pats Dievas, kuriam, kaip jūs teigiate, tarnaujate, sunaikins jus!“ Teisingai.

¹³⁰ Nuodėmė - yra graži. Jie vaizduoja Judą kaip kokį tai nusigėrusį girtuoklį kažkur čia, gatvėje, su prilipusiomis ant lupų musėmis, ir taip toliau, kaip Judą. Judas buvo išvaizdus, stiprus, apgavikas. Tai ne tas vaikinys, kuris sukinėjasi aplink jus, tai ne tas vaikinys (fermeris), kuris ateina su darbiniais rūbais, sukinėjasi aplink jūsų žmoną; tai sukčius, jis yra niekšas.

¹³¹ Nuodėmė yra graži pasaulio akims, bet Dievui nebūdingas tokios rūšies grožis. Ar jūs žinote tai? Dievo būdingas bruožas - charakteris, puikus charakteris.

¹³² Biblijoje, Izaijo 53, jeigu jūs norite užsirašyti Rašto vietą. Čia, šone, užrašytos tam skirtos Rašto vietos. Izaijo 53, Biblijoje pasakyta apie mūsų Viešpatį Jėzų, kad: „Nebuvo jokio grožio, kad mes Jo norėtume. Ir mes slėpėme nuo Jo savo veidus“. Ar tai tiesa? Mes nenorėjome Jo, kadangi Jis nebuvo gražus. Jis tikriausiai buvo mažo ūgio, palinkusiais pečiais, raudonskruostis, ir Jis nebuvo pageidaujamas, kad būtų lyderis. Jis neatrodė kaip lyderis. Kalbėjo paprasta gatvės kalba, ir taip toliau, kaip kalba žmonės, paprasti žmonės, taigi, todėl Jis neatrodė kaip koks nors didingas mokslininkas, išsilavinęs, dailus, dėvintis apsiaustą ir visa kita. Jis buvo tiesiog paprastas Žmogus. „Jame nebuvo jokio grožio, kad mes Jo norėtume“. Jis vaikščiojo tarp žmonių, tiesiog kartu, jie net nežinojo, Kas Jis buvo. Jis nebuvo panašus į vaikštinėjantį dievą, kad mes būtume galėję pagalvoti, jog tai buvo dievas. Bet, tuo pačiu - Jis buvo!

¹³³ Ar jūs pastebėjote, kai Viešpats Dievas tarė Samueliui: „Eik į Jesės namus ir patepk vieną iš jo sūnų karaliumi, kad užimtų Sauliaus vietą“?

¹³⁴ Taigi, žmonės išsirinko Saulių, kai Samuelis liepė jiems absoliučiai to nedaryti. Jis pasakė: „Dievas nenori, kad jūs turėtumėte karalių; Jis yra jūsų Karalius“. Ir paklausė: „Argi kada nors aš kalbėjau jums ką nors Viešpaties Vardu, ir kad tai būtų neišsipildę? Ar aš prašiau kada nors iš jūsų pinigų ar *kažko kito* sau pragyvenimui?“

¹³⁵ Jie atsakė: „Ne, tu niekada neprašei iš mūsų pinigų. Ir viską ką tu kalbėjai, Viešpaties Vardu, tai ir įvyko. Bet mes vis tiek norime karaliaus“, taigi jie išsirinko Saulių. Pažiūrėkite, ką išsirinko pasaulis! Pažiūrėkite, ką išsirinko Izraelis! Izraelis, Dievo pateptasis, išsirinko vyrą, kuris visa galva ir pečiais buvo aukštesnis už bet kurį tautos vyrą; didingas, stambus, dailus, patrauklios išvaizdos vaikinai, ir jis visada buvo kaip musė meduje.

¹³⁶ Bet Dievas tarė: „Aš išrinksiu jums karalių pagal Savo pasirinkimą“. Taigi Jis pasakė: „Samueli, Aš tau nesakysiu, kas jis yra, bet tu nueik ten. Jis yra vienas iš Jesės sūnų“.

¹³⁷ Ir Jesė, jo žmona ir visi jie apsižvalgė, pasakė: „Taip, mūsų vyriausias sūnus, jis stambus, aukštas, gražus vyras, jam kaip tik tai tiks karališka karūna. Jis protingas. Jis išsilavinęs. Jis yra puikus vyras. Aš žinau, jis bus tiesiog kaip tik. Jis kalba tinkamai“.

¹³⁸ Kai jie išvedė jį, Samuelis paėmė aliejaus ašotį ir nuėjo prie jo. Jis tarė: „Ne, Viešpats atmetė jį“. Taigi, jis apėjo visus šešis sūnus, ir Viešpats atmetė kiekvieną iš jų. Jis paklausė: „Ar yra dar vienas?“

¹³⁹ „O, - jis tarė, - taip, yra vienas, jis ten, gano avis. Jis tiesiog sėdi ten ir visą laiką groja daineles, dainuoja, ir šūkauja. Bet, jis nedidukas, palinkusiais pečiais, raudonskruostis, jis niekada netaps karaliumi“.

¹⁴⁰ Jis pasakė: „Eik, atvesk jį“. Dovydui atėjus pranašo akivaizdon, pranašas pribėgo su aliejumi ir užpylė jam ant galvos, pasakė: „Tas yra Dievo išrinktasis“. Ne grožis; bet charakteris. Dievas žiūri į charakterį.

¹⁴¹ Žmogus žiūri į natūralų grožį. Jis yra apgaulingas. Ir štai kodėl moteriai buvo duotas tas grožis - apgaulei, kad apgauti. Graži moteris, jeigu ji nenaudoja to teisingu būdu - jai tai prakeikimas; tai nusiųs ją į pragarą greičiau nei kas nors kita, ką aš žinau. Jeigu ji tik... Jeigu ji gali būti graži, žinoma, tol, kol ji lieka su savo vyru ir daro tai, kas teisinga, ir tai-tai yra puiku ir nuostabu. Bet ji gali pasiimti tą patį dalyką ir, tai bent, kaip ji gali tuo apgauti, nes tam jai ir buvo tai duota.

¹⁴² Atkreipkite dėmesį, dabar, bet Dievas išskiria charakterį. „Nebuvo grožio, kuris mus trauktų prie Jėzaus“, bet žemėje niekada nebuvo tokio charakterio, kaip Jo.

¹⁴³ Taigi, šiandien mes sužinome, kad bažnyčios charakteris, šėtonas ir jo grupė, susirūpinę didelėmis, gražiomis bažnyčiomis, gražiais dalykais. Štai į ką šiandien žiūri pasaulis. „O, tai pastorius, didis *tokio tai* laiko, *toks ir toks*, toks dvasingas ir dievobaimingas, išsena tais savo ilgais rūbais ir panašiai“. Jie vadina tai grožiu.

¹⁴⁴ Bet tikri Dievo šventieji ieško įrodyto Žodžio charakterio.

¹⁴⁵ Tai ką darė šventieji tą dieną, kai jie pamatė Jėzų. Į Jį nebuvo ko žiūrėti, bet jie matė, kad Dievas buvo Jame. Jie matė, kad Dievas buvo su Juo.

¹⁴⁶ Štai kaip tie, Joabas ir tie žmonės su Dovydu, nedidukas vyrukas, bet jie matė jame vyrą. Jie matė, kad Dievas buvo jame, ir jie žinojo, jog vieną dieną jis ateis į valdžią. Jie... Vienas nukovė dar penkis Galioto brolius plikomis rankomis. Kitas užmušė tris šimtus vyrų; kai kažkokia moteris rinko pupeles vakarienei, ir kariuomenė jau buvo pasitraukusi, jis paėmė ietį ir užmušė tris šimtus vyrų, filistinų. Charakteris! Kodėl? Jie stovėjo su Dovydu. Jie žinojo, kad ant jo buvo patepimas, ir jie žinojo, kad jis ateina į valdžią.

¹⁴⁷ Tikras šiandieninės Bažnyčios, kuri laikosi Žodžio, paveikslas! Mes žinome, kad Ji bus įrodyta. Mes žinome, vieną dieną Ji ateis į valdžią. Nors Saulius... Ir jis buvo išvarytas iš tautų, bet jie žinojo, kad jis ateis į valdžią. Mes taip pat žinome, kad Jis ateis į valdžią, todėl mes imame tą Žodį ir stovime tiesiai čia, nesvarbu, kiek tai kainuotų. Jeigu mus reiks pjauti filistinus, ar šokti į duobę ir užmušti liūtą, kaip vienas padarė, mes vis tiek einame, kadangi tai yra... tokiu būdu Dievas tai sukūrė. Mes ieškome charakterio.

148 Jūs galbūt manęs paklausite: „Kodėl Jis leido, kad jį būtų taip sukurta?“ Aš nenoriu užimti per daug laiko, kadangi aš turiu dar daug ką pasakyti. „Kodėl, - tuomet gali iškilti klausimas, - kodėl Dievas sukūrė šią moterį štai tokią? Kodėl Jis leido jai tokiai būti?“ Tai buvo pagal Jo Paties norą. Žinoma.

149 Taigi, jeigu jūs norite minutėlei atsiversti savo Bibliją, atsiverskime Romiečiams 9, tik minutėlei, ir parodysimė jums kai ką, kaip Dievas daro tokius dalykus, jeigu jūs norite tai perskaityti. Ir čia mes galime pamatyti, ką Dievas daro pagal Savo Paties norą. Romiečiams 9:14.

Tai ką tuomet pasakysime?

Gal Dievas neteisingai daro? . . .

150 Kai Jis išsirinko Ezavą, ar išsirinko Jokubą ir atmetė Ezavą, pirmiau nei kuris nors iš berniukų patys galėjo padaryti pasirinkimą, nė vienas iš jų; prieš jiems gimstant, dar esant motinos išciose, Dievas pasakė: „Aš neapkenčiu Ezavo, ir Aš myliu Jokubą“. Suprantate? Kodėl?

Nes Jis pasakė Mozei: „Aš pasigailėsiu to, kurio Aš norėsiu pasigailėti, ir būsiu gailestingas tam, kuriam Aš norėsiu būti gailestingas.

Taigi tuomet tai ne . . . nuo to, kuris nori, nei . . . nuo to, kuris bėga, bet nuo pasigailinčiojo Dievo.

Nes Raštas sako faraonui: ‘Kaip tik šitam tikslui Aš tave iškėliau, kad per tave parodyčiau savo galybę, ir kad mano vardas būtų skelbiamas visoje žemėje.

Todėl . . . jis (Taigi, žiūrėkite čia) . . . -dėl . . . ko jis nori, to pasigaili, ir kurį nori, tą užkietina.

Tu sakysi . . . man: „Kodėl tuometi jis . . . randa kalnę? Kas gi galėtų atsispirti Jo valiai?“

Bet ne, O žmogau, kas gi tu esi, kad prieštarauji Dievui? Argi daiktas, kuris suformuotas klausia to, kuris jį suformavo: „Kodėl tokį mane padarei?“

Argi puodžius neturi galios moliui, kad iš to paties minkalo pagamintų vieną indą garbei, ir kitą negarbei?

Kas jei Dievas, norėdamas parodyti savo rūstybę ir apreikšti savo jėgą, pakentė . . . didžiu kantrumu pakentė pražūčiai nužiestus rūstybės indus:

. . . kad galėtų parodyti savo šlovės turtus gailestingumo indams, kuriuos iš anksto paruošė garbei,

151 Taigi, šiek tiek pasiginčykite su Tuo. Dievas tai padarė! Jis turėjo tai padaryti tokiu būdu. Taip ten turėjo būti. Taigi paklauskite. Dabar maždaug penkias minutes, aš noriu į kai ką atkreipti jūsų dėmesį.

152 Kas yra Dievas? Dievas yra didis, Amžinasis. Pradžioje, dar prieš tai, kai buvo pradžia, Jis netgi nebuvo Dievas. Ar jūs

žinojote tai? *Dievas* yra „garbinimo objektas“, ir nebuvo nieko, kas Jį garbintų. Jis gyveno vienas.

¹⁵³ Ir Jame buvo atributai. Kas yra atributas? Mintis. Taigi, jūs kai ką suprasite, kas sutampa su šios dienos vakaro pamoka. Atkreipkite dėmesį, Jis buvo, Jo savybės, kurios buvo Jame. Taigi, Jame buvo - būti Tėvu, Jame buvo - būti Dievu, Jame buvo - būti Sūnumi, Jame buvo - būti Gelbėtoju, Jame buvo - būti Gydytoju. Ir visi šie dalykai čia, tiesiog parodo Jo savybes. Nėra nieko, kas būtų ne pagal tvarką. Jūs manote, kad Dievas nematė pabaigos jau nuo pat pradžios? Žinoma, Jis matė. Nėra nieko netvarkingo, tai tiesiog parodo Jo savybes.

¹⁵⁴ Taigi, Jis negalėtų būti *teisingu* ir leisti žmogui kristi. Jis turėjo sudaryti jam lygias laisvos moralės pasirinkimo sąlygas, kad jis galėtų padaryti savo pasirinkimą, bet žinodamas, kad jis kris.

¹⁵⁵ Taigi, Jis negali būti Gelbėtojas, nebent kažkas bus prarastas. Jis negali būti Gydytojas, nebent kas nors serga. Visa tai turėjo būti tokiu būdu. Dievas juos taip sukūrė, kad Jo didžios savybės galėtų pasireikšti. Jei šito nebūtų, Jis niekada nebūtų buvęs Gelbėtoju. Bet mes žinome, kad Jis buvo, dar prieš atsirandant laikui - Jis buvo Gelbėtojas. Jis buvo Gelbėtojas, taigi turi kažkas būti prarastas. Kaip tai įvyks?

¹⁵⁶ Jei Jis ima ir praranda tai, vien tam, kad išgelbėtų, tuomet nėra teisingumo Jo teisme. Jis negalėtų pasiūsti žmogaus į pragarą ir būti teisingu. Jis yra malonus, geras, teisingas, sąžiningas ir Jis yra didis Teisėjas. Suprantate, Jis darbuotųsi pats prieš Save.

¹⁵⁷ Taigi Jis turėjo čia apgyvendinti žmogų ir duoti jam laisvos valios pasirinkimą, žinodamas, kad jis kris; ir žmogus, pagal Jo Paties atvaizdą, kaip jis galėtų kristi? Dabar jūs matote dienos Šviesą? Taigi, Jis turėjo sukurti šalutinį produktą, kažką iš originalaus kūrinio. Dabar jūs matote tai. Suprantate? Štai taip. Suprantate? Tuomet, štai kas krito. Jis tai sukūrė, žinodamas, kad tai kris. Ir tai pateko į šėtono rankas kaip negarbingas indas. Kam šiandien skiriama garbė? Pagalvokite apie tai. Dabar atidžiai sekite.

¹⁵⁸ Tuomet vėl, kodėl ji buvo sukurta tokiu būdu, o ne kaip kitos, moteriškos lyties atstovės, kodėl moteris buvo taip sukurta, o ne kitos, turinčios moterišką lytį? Nė viena iš kitų moteriškos lyties atstovių nebuvo taip sukurta. Jos nėra ir šiandien. Jos negali. Nebūdama tokiu būdu sukurta, ji negali to padaryti. Kodėl tuomet Jis nesukūrė šią moteriškąją būtybę, moterį, panašiai kaip kitas moteriškos lyties atstoves, kad ir ji būtų tokia pat, tiesiog augintų savo vaikus? Tuomet ji turėtų savo vyrą ir gyventų; ir kai ateitų laikas jos kūdikiui, ji turėtų savo kūdikį. Kodėl—kodėl Jis sukūrė ją štai tokią?

159 Aš negaliu pasakyti tų žodžių. Ir jūs suprantate, apie ką aš kalbu, ar ne? Jeigu suprantate, pasakykite „amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Taip. Matote? Čia sėdi jaunos mergaitės ir vaikinai, suprantate. Bet žinote, pas gyvūną, turi ateiti tam tikras laikas metuose, tuomet jos partneris, tada tai ir viskas. Bet, moteris, bet kuriuo metu. Ir kodėl gi Jis sukūrė ją tokią?

160 Taigi, žiūrėkite, kaip vystosi Jo didi programa, kai mes praeiname čia dabar, tiesiog tobula, kaip tik gali būti. Aš nežinojau to iki anos dienos.

161 Kodėl Jis nesukūrė jos tokios iš pat pradžių, kaip ir likusios Jo moteriškos kilmės atstovės? Kadangi tai būtų Jam nederėję. Jis yra viso tyrumo Šaltinis. Štai kodėl Jis turėjo leisti šėtonui ją užvaldyti, ką jis padarė šitame iškreipime. Toks originaliai sukurtas kūrinys nebūtų tikęs Jam.

162 Visi Jo kūriniai, kuriuos Jis sukūrė, originale - yra tęstinume. Visi Jo originalūs darbai buvo nuoseklūs. Kalė, šuo; suprantate, karvė, jautis; viskas yra nuoseklume. Visa gamta yra tęstinume. Sėkla miršta, patenka į žemę; lygiai taip pat kaip mirtis, palaidojimas, prisikėlimas. Medžio gyvybės syvai nusileidžia žemyn, nukrenta lapai, sekančiais metais sugrįžta naujų lapų prisikėlime. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Viskas, net Dievo gamta, viskas yra nuoseklume, vientisa; ir čia yra viena sukurta už Dievo nuoseklumo. Gamta taip sukurta, kad ji negali nusidėti. Pagalvokite! Originalus kūrinys, Dievo kūrinys, negalėjo nusidėti.

163 O, argi jūs dabar nematote, šiame vaizde čia, bažnyčios iškrypimo? Originalas yra Dievo Žodis! Dieve nėra nuodėmės. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Štai čia kūrinys, atsiradęs per iškrypimą. Dievas turės Bažnyčią, bet pažvelkite į šį iškreiptą dalyką, kurį jie čia turi.

164 Dievas turi vyrą ir moterį. Bet ši moteris, suprantate, patys viso to požymiai rodo, kas buvo Dievo mintyse. Mes galėtume paimti valandą ar dvi ir išanalizuoti. Ji. . . Sukūrė šį kūrinį tokiu būdu, Jis sukūrė kūrinį ir pasuko ją taip, kad šėtonas galėtų ją užvaldyti, ir jis tai padarė. Jis vis dar tebeturi ją. Jai taip pat geriau bėgti prie Kryžiaus, kaip ir vyrui.

165 Atkreipkite dėmesį, kad visa gamta yra nuoseklume. Jeigu Jis būtų sukūręs moterį tokiu pat originaliu kūriniu, nebūtų buvę nuodėmės, kadangi ji nebūtų galėjusi to padaryti, ji nebūtų galėjusi to padaryti. Ji yra originalaus kūrinio iškreipimas.

166 Taip ir visa nuodėmė yra originalios Tiesos iškreipimas! Kas yra melas? Tai iškreipta Tiesa. Kas yra svetimavimas? Tai iškreiptas teisingas aktas. Taigi yra iškreiptas kūrinys - ir viskas visumoje iškreipta. Ir visa - tai tariama n-u-o-d-ė-m-ė, išdėstyta tiesiai čia. Štai kodėl klausimas toks svarbus.

167 Tiktai dalelė, skiautelė, padaryta iš vyro, kad apgautų jį; Dievas tai sukūrė, tiesiai čia tai įrodyta. Štai dėl ko ji buvo sukurta.

168 Amoralė moteris yra žemiausias dalykas žemėje, koki tik galima įsivaizduoti. Atleiskite už tai, jaunos moterys. Ji yra ne kas kita, kaip žmogiškas šiukšlių kibiras, sekso išstatymas. Tai viskas, kas ji yra, amoralė moteris, yra žmogiška seksualinė šiukšliadėžė, teršalai, kur per ją yra perduodamas visas nepadorumas, nešvankumas, bjaurumas, vulgarus ištvirkavimas. Dėl ko ji taip sukurta? Apgaulei. Kiekviena nuodėmė, kuri kada nors buvo žemėje – atėjo per moterį.

169 Ir analitikas iš Čikagos, moteris iš policijos pajėgų, parašė šį straipsnį, kad jie ištyrė Jungtinėse Valstijose, Jungtinių Valstijų didmiesčiuose, kad „Jungtinėse Valstijose devyniasdešimt aštuoni procentai visų kada nors padarytų nusikaltimų, bet kurioje formoje, juose arba dalyvavo, arba už to stovėjo moteris“.

170 Taigi, aš visa tai sakau, kad galiausiai pasiekčiau vieną dalyką, kad jūs suprastumėte, kame reikalas.

171 Ji buvo sukurta tam, kad apgauti, kaip pradžioje ji padarė Adomui, sakydama jam, kad vaisius malonus ir taip toliau, kad jį apgautų ir atitrauktų nuo Žodžio. Tokiu būdu šiandien tai daro bažnyčia, tą patį.

Bet tuomet, po to, jis tapo jos valdovu, kad vadovautų jai.

172 Taigi, kaip tai skiriasi šią dieną, šios dienos sampratoje. Vietoj to, kad jis būtų jos valdovas, ji tapo jo dievu. Žinoma, ji valdo jį. Taigi, jūs tikriausiai galite gerai suprasti, kur aš vis taikiau. Savo grožiu ir savo seksualia kontrole, savo kūno forma, kurią jai suteikė šėtonas, tai ką padarė šėtonas su šalutiniu produktu, ji yra siūsta apgauti Dievo sūnų. Ir ji gali nusiūsti į pragarą daugiau jų nei bet kuris kitas šėtono turimas įrankis. Būtent taip.

173 Aš kalbu dabar apie amoralias, o ne apie jus, seserys. Po kelių minučių mes skirsime jums jūsų vietą, teisingą vietą, čia Dievo Žodyje. Tai buvo Dievo plane nuo pat pradžios—pradžios.

174 Taigi, kad tai padaryti šiandien, kas yra Jungtinių Valstijų dievas? Jūs prisimenate, prieš daugelį metų bažnyčioje, aš pamokslavau apie tai? Šių laikų dievas – jauna prostitutė, sėdinti ten, išsidažiusi, suknelė užtraukta virš kelių, ir panašūs dalykai. Aš pasakiau: „Štai jūsų dievas!“ Ir tai tiesa, ji yra kiekvienoje reklamoje, pusnuogė. Tokia pat ji ir gatvėje.

175 Ji yra šėtono įrankis, „nuo pat pradžios“, – Jėzus pasakė. Suprantate? Mes matome, kad dabar yra taip, ir „nuo pradžios“, apie ką Jis ir kalba.

¹⁷⁶ Taigi, pagonys darydavo ją dievu, (ar jūs žinojote tai?) deive. Žinoma darė. Jie daro ją deive, nes jų garbinime jie turi lytinius aktus. Jie teigė, kad „Ji buvo kūrėja. Savo išsčiose ji nešiojo sėklą ir kūrė“. Tai melas. Yra tik vienas Kūrėjas – tai Dievas. Bet jūs pamenate ten Paulių? „Diana iš Efezo“, akmeninis atvaizdas, sakė: „numesta žemyn Dangaus deivė“. Argi jūs nematote, koks yra pagonių garbinimas?

¹⁷⁷ Ir mes, to nežinodami, vėl grįžtame tiesiai atgal prie pagoniško garbinimo, moterų, paties žemiausio kūrinio žemėje – moters garbinimo! Ji pakreips vyrą taip, kaip ji tik nori. Ir nežinant, visas tas grožis išorėje, kad – pragaras viduje. Saliamonas pasakė: „Ji, jos vartai – tai vartai į pragarą“.

¹⁷⁸ Dabar, mes aiškiai čia matome, apie ką Jėzus kalbėjo Apreiškimo 2-ame skyriuje 15-oje eiluteje, apie Nikolaitų mokymą, tos bažnyčios atėjimą, kuri atsitraukia nuo Žodžio.

¹⁷⁹ Taip pat mes čia aiškiai matome šias vulgarias, bedieviškas, nešvankias programas, kurios rodomos per televiziją, apie Holivudo sekso karalienes. Mes galime matyti šio miesto ištvirkimą, kaip šie vaikai, mergaitės, slankioja šen ir ten gatvėmis, su aptemptais drabužiais, sukiniėjasi aplink, nors toks šaltis, kad galima mirtinai sušalti. Jos nežino, kad visa tai daro šėtonas. Jos apsėstos piktosios dvasios, ir to nežino! Jūs nematysite, kad tuo užsiminėtų šuns patelė, ar ne? Jūs nepamatysite, kad tuo užsiiminėtų kokia nors kita patelė, ir joks patinas geriau te nesiartina prie jos.

¹⁸⁰ Suprantate, dabar jūs turite paveikslą? Mes kai ką jums pristatysime, tiesiog minutelei, Viešpačiui leidus.

Dabar, jūs matote Nikolaitus, jūs matote jų mokymą.

¹⁸¹ Jūs matote paaugles, jie vadina jas karalienėmis, tas striptizas gatvėse. Anksčiau reikėdavo nueiti į kokią nors vulgarių šou, kad pamatytumėte striptizą. Tiesiog atmerkite akis, pažvelkite į gatvę, tai viskas, ką jums reikia padaryti. Visa tai – striptizas. Žinoma. Dėl ko jos tai daro? Kad erzintų, gundytų, tai vienintelis dalykas, dėl ko ji tai gali daryti. Ji tai daro, nes yra ištvirkusi. Ji tai daro, nes taip ji yra surkuta. Ji nesuvokia, kad yra įrankis šėtono rankose, ir tai kas ji yra.

¹⁸² Netgi šiandien mūsų mokyklose moko apie lytinius aktus. Mūsų supuvęs moters garbinimo pasaulis! Aš žinau, kad jie nenori tuo tikėti. Vieną dieną, stovi ir dainuoja tam tikros rūšies giesmę ir taip toliau; ir visą naktį trunkosi su moterimis. Suprantate? Gerai. Kai, Dievo akyse, Žodžio, ji yra žemiausia iš visų gyvūnų, kuriuos Dievas patalpino žemėje. Žiūrėkite.

¹⁸³ Štai kodėl Dievas draudžia jai mokyti Jo Žodžio. Teisingai. Pirmas Timotiejui 2:9-15: „Aš neleidžiu moteriai mokyti ar turėti kokią nors valdžią“. Suprantate? Taip pat Pirmas Korintiečiams 14:34: „Te jūsų moterys tyli bažnyčiose, nes joms neleidžiama kalbėti, nes joms yra įsakyta tylėti; kaip sako ir

Įstatymas“. Bet šiandien, ką daro bažnyčia? Jie paskiria jas pastorėmis, evangelistėmis, kai Biblija visiškai tai draudžia. Ir Biblijoje pasakyta: „kaip sako ir Įstatymas“, kad tai veiktų nenutrūkstamai, visame.

¹⁸⁴ Tiesiog kaip buvo Avinėlis, praėjusį vakarą, vienintelė garbinimo vieta - po pralietu Avinėlio krauju. Tai vienintelė vieta ir šiandien - Kristuje. Vienintelis būdas, kaip jūs galite įeiti į Jį. Tai vienintelė garbinimo vieta. Tai visada buvo tokiu būdu. Vienintelė garbinimo vieta - yra po pralietu Krauju.

¹⁸⁵ Taigi dabar mes matome visą paveikslą, atsidengiantį prieš mus. Štai ir ji. Štai kodėl Dievas neleidžia jai mokytį, neleidžia jai nieko daryti bažnyčioje, kaip tik sėdėti tyliai su uždengtu veidu.

¹⁸⁶ Ar dabar jūs matote, kodėl aš kalbėjau dalykus ir dariau tai, ką aš dariau, žinodamas visa tai savo širdyje, broliai ir seserys? Aš žinau, seserys, aš. . . jūs turite savo vietą (tiesiog minutėlę), ir nuostabų charakterį, kurį Dievas gali suformuoti jūmyse. Bet aš tiesiog stengiuosi kalbėti iš kitos pusės, kad parodyti iš ko jūs iš tikrųjų esate, „pradžioje“. Jėzus pasakė mums „grįžkite į pradžią“, kad rastumėte tai. Tai ką mes ir darome.

¹⁸⁷ Taigi, man teko paliesti visus pagrindinius taškus iš viso šito, ir aš tikiuosi, kad jūs tai suprantate. Ir jūs, žmonės, kurie klausysitės šios garsajuostės, aš tikiuosi, kad suprasite. Tiesiog grįžkite atgal. Tai tik parodo, kad Jėzus pasakė: „Grįžkite nuo pat pradžių, ir sužinokite“. Visuose dalykuose, grįžkite atgal į pradžią. Šiandien jūs galite pamatyti.

¹⁸⁸ Na, žmonės, jie sako, kad aš neapkenčiu moterų. Tai toli nuo Tiesos. Taip nėra. Jie vadina: „Nekenčiantis moterų“. Atminkite, jie Paulių vadino - nekenčiantis moterų. Moteris tarnautoja, ne taip seniai pasakė: „O, jūs kaip senųjų laikų Paulius, visa, ką jis darė, tai kabinėjosi prie mūsų moterų“.

¹⁸⁹ Dievo šventasis, kuriam buvo leista parašyti Bibliją, Naująjį Testamentą, ir užginčyti jo Žodžius? Jis pasakė: „Jei Angelas iš Dangaus mokyto ko nors kito, nei tai, ką aš pasakiau, tegul Jis bus prakeiktas“, ką jau kalbėti apie kokią tai moterį pamokslininkę.

¹⁹⁰ Jie sakė, kad Elijas neapkentė moterų. Jis nebuvo nekenčiantis moterų, tikrų moterų. Jam tiesiog nepatiko tos Jezabelės.

¹⁹¹ Jei taip, tuomet ir Dievas turi veikti tokiu pat būdu, nes Jis yra Žodis, kuris ateina pranašams. Taigi, tai turi būti Dievas, tokiu pat būdu, taigi, suprantate, Jis pažįsta originalų kūrinių „nuo pradžios“, - Jis pasakė, - nuo pradžios“. Jie buvo pranašai, kuriems ateidavo Žodis.

¹⁹² Ir Jis sukūrė ją vyrui, o ne vyrą dėl jos. Ar jūs žinote, kad „moteris buvo sukurta vyrui, o ne vyras moteriai“? Kiek iš jūsų

tai žino? Biblija to moko. Gerai. Jai buvo suteikta lygiavertė vieta su vyru, virš visos kūrinijos, prieš nuopuolį. Bet „po“ nuopuolio, taigi čia mes iškeliamo šią temą. Bet „po“ nuopuolio, jis buvo jos valdovas, ji turi būti tyli visame kame, taigi po tos originalios pradžios pabaigos.

¹⁹³ Jėzus pasakė: „Bet pradžioje taip nebuvo“. Tai yra, kai prasidėjo laikas, kada Dievas pirmą tai sukūrė Savo originaliame kūrinyje. Visi, kurie suprantate, pasakykite „amen“ dar kartą. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Pradžioje Dievas sukūrė tik vieną iš vyriškos lyties ir vieną iš moteriškos lyties. Bet tuomet, moteris buvo sukurta kitaip nei gyvūnai, visi kiti gyvūnai, apgaulei. Taigi, dabar žiūrėkite: „Bet pradžioje taip nebuvo“. Ji buvo sukurta, jeigu ji būtų pasilikusi originalioje būklėje, ji niekada nebūtų kritusi. Bet ji sukėlė nuopuolį ir tą įsiterpimą, kuris suardė visą Dievo vientisumą, ir atnešė į žemę mirtį, liūdesį ir visa kita. Ji buvo sukurta tokia.

¹⁹⁴ Taigi, atkreipkite dėmesį. Taigi, *po* pradžios, *po* pradžios, *po to*, kai prasidėjo laikas; grįžtant ten, buvusi Amžinybė, baigėsi. Atkreipkite dėmesį, po to Ievos padaryto nuopuolio, po kritimo, reikėjo sudaryti kitą sandorą. Taigi, tame jūs galite suklupti, bet aš pateiksiu jums Rašto vietas, įrodančias, kad tai yra Tiesa. Taigi, atkreipkite dėmesį, po nuopuolio, Jėzus pasakė. . . Dievas, pradžioje, sukūrė po vieną rūšį; bet dabar, po nuopuolio, dabar mes peržengiame tai. Sandora buvo bendrai lygi; bet dabar, po nuopuolio, buvo sudaryta kita sandora. Taigi, ji jau daugiau nebeviešpatavo su juo, kiekvienas turėjo turėti atskirą sandorą.

¹⁹⁵ Taigi, pažiūrėkime, ar tai teisingai. Paimkime Pradžios 3, ir sužinokime, ar tikrai taip, dabar, kai mes einame toliau, kadangi mes norime būti tikri dėl šių dalykų, jie išmokė ir parodė tiksliai tiesą. Taigi, galbūt, kaip tiktai čia mes turime truputi laiko, nes dabar mes jau esame netoli pabaigos, iki užbaigiamosios šios temos dalies, kad parodytume, *kodėl* ir *kaip*, kas liečia skyrybas ir taip toliau. Taigi, Pradžios 3-iame skyriuje, ir dabar mes pradėsime nuo 3-ios, ir 16-os eilutės. Pradėkime nuo 14-os eilutės.

*Ir VIESPATS. . .tarė gyvatei, (dabar Jis prakeiks ją):
Kadangi tu—tu tai padarei, tu esi prakeiktas tarp
visų gyvulių, . . .tarp visų lauko žvėrių; ant savo pilvo
šliaužiosi ir dulkes esi visas savo gyvenimo dienas:*

*Ir aš sukelsiu prieššikumą tarp tavęs ir moters, ir tarp
tavo sėklos ir moters sėklos; ir ji sutryps tavo galvą, ir tu
kirsti jai į kulną. (Žadantysis, „ateisiantis per moterį“,
Mesijas, kad išpirktų).*

Moteriai jis tarė: . . .

¹⁹⁶ Taigi, žiūrėkite, dabar tai yra sandora su gyvate. Kur, anksčiau su jais visais buvo gerai, pradžioje, ar prieš pradžią.

Moteriai jis tarė: „Aš padauginsiu tavo skausmus ir tavo nęštumą; ir skausme tu gimdysi vaikus; ir tu geisi savo vyro, o jis valdys tave“. (Tarp jų jau nebėra lygybės).

197 Dabar ji visiškai pasikeitė, ir ji yra valdovė.

Ir Adomui jis tarė: „Kadangi tu paklausei savo žmonos balso, ir valgei nuo medžio, apie kurį tau buvau įsakęs, sakydamas: „Nevalgyk nuo . . . jo“, - tebūnie prakeikta žemė (taigi, ne Adomas prakeiktas), tebūnie prakeikta žemė dėl tavęs; vargdamas turėsi maitintis iš jos per visas savo gyvenimo dienas;

Erškėčius . . . ir usnis ji augins tau; ir maitinsiesi laukų augalais;

Ir savo veido prakaitu valgysi duoną, kol sugrįši į žemę; nes iš jos – iš jos buvai paimtas: nes dulkė esi ir į dulkę sugrįši“.

198 Dvi sandoros. Taigi, tai užbaigia „pradžią“, to ką pasakė Jėzus: „Bet pradžioje taip nebuvo“. Mes dabar turime kitą sandorą. Atkreipkite dėmesį, tai kita sandora. Taigi, yra sandora dėl produkto ir dėl šalutinio produkto. Atkreipkite dėmesį, kritimas atnešė nelaimę, mirtį kiekvienam sukurtam kūrinui, padarydamas skirtumą visoje gamtoje. Taigi, atkreipkime dėmesį, į tai, ką Jėzus apie tai pasakė, „pradžioje taip nebuvo“. Taigi, tai ne „nuo“, tai yra, dabar yra „po“ pradžios. Taigi, čia yra dviguba sandora.

199 Pirma buvo tiesiog sandora, Adomas ir Ieva buvo lygiaverčiai, vienas vyras ir viena moteris. Taigi, moteris nusidėjo, ir (ką ji padarė?) tai visus juos nubloškė į mirtį, ir tam, Dievas turėjo sudaryti sandorą, kitą sandorą. Štai čia yra, tiesiai čia Pradžios 3:16, Jis sudarė kitą sandorą.

200 Dabar pasaulis turi būti apgyvendintas iš naujo, ne per originalų Dievo kūrinį, kaip buvo pradžioje, ne per originalų kūrinį, bet per lytinį potraukį. Taigi, tai turi reikalą su „pradžia“, ar ne taip? Pradžioje buvo tik vienas vyras ir viena moteris, vienas vyriškos giminės ir viena moteriškos giminės; bet kai ji peržengė tą liniją ir įnešė šią nuodėmę, dabar pasaulis vėl, iš naujo turi būti apgyvendintas, per lytinį potraukį, ne per kūrimą; per lytinį potraukį. Suprantate, kur dabar yra moteris? Taigi, bet tokiu būdu šiandien yra apgyvendintas pasaulis, per moterį.

201 Štai dėl ko Jėzus turėjo ateiti per moterį, kad vėl sugražintų tai į originalią pradžią, be lytinio potraukio. Jis yra gimęs iš mergelės. Bet, aleliuja, ateis laikas, kai daugiau nebebus jokio lytinio potraukio, bet Dievas pašauks atgal Savo vaikus iš žemės dulkių, vėl kaip ir buvo iš pradžių, ne per jokią moterį; bet lipdant iš molio ir kosminės šviesos, ir iš naftos, Jis vėl sukurs, kaip Jis pradžioje sukūrė Adomą. Jėzus padarė tai imanomu dėka to, kad Pats Dievas tapo Žmogumi ir atėjo į šį pasaulį per

moterį, kad Jis galėtų mirti. Taigi, tai yra išbandymų metas, per nuodėmę.

²⁰² Taigi, jūs matote, tuomet „po“ pradžios, buvo kažkas įdiegta. Taigi, tai jus šokiruos. Ar jūs pavargę? [Susirinkimas sako: „Ne“—Red.] Tiesiog dar truputėlį pasėdėkite ramiai.

²⁰³ Tuomet, kai per vyrą ir moterį buvo sudaryta dviguba sandora, per lytinį aktą, visiškai kita sandora (ne originali sandora, bet kita sandora), taigi, kas yra įvesta? Poligamija, visame. Tada, po pradžios, buvo įvesta poligamija ir tarp žmonių, ir tarp žvėrių; po pradžios, po nuopuolio. Dievas dabar, antrą kartą, vėl įveda naują prigimtį, per lytinį potraukį. Dievas pirmąjį sukūrė be lytinio potraukio. Ar jūs tikite tu? Dabar yra kita sandora su gamta, Jis įvedė kitą tvarką, per lytinį potraukį. Antroji sandora: vienas patinas, daug patelių; vienas patinas elnias - visas pulkas patelių. Ar taip? Vienas jautis, visa banda galvijų, karvių; vienas gaidys - pilnas kiemas vištų. Ar taip? Vienas Dovydas, pagal Jo Paties širdį, su penkiais šimtais žmonių; su šimtu vaikų, gimusių jam per vienerius metus, iš skirtingų moterų, m-hm, vyras pagal Dievo širdį. Vienas Saliamonas, su tūkstančiu žmonių. Bet dabar atkreipkite dėmesį, pradžioje taip nebuvo, bet dabar tai yra „po“ pradžios. Moteris tai padarė, tuomet ji tiesiog tampa tokia, kokia ji yra dabar. Suprantate?

²⁰⁴ Dovydas, karalius, kuris simbolizavo Kristų! Laikykite tai savo mintyse. Dovydas simbolizavo Kristų. Ar jūs tikite tu? Kristus atsisėda . . . ruošiasi atsisėsti savo soste. Ir šis Dovydas, vyras pagal Paties Dievo širdį, turėjo penkis šimtus žmonių. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Dovydas su penkiais šimtais žmonių, Saliamonas su savo tūkstančiu. Ir Saliamonas yra Dovydo sūnus, žemiškai; kuris simbolizuoja Jėzų Kristų, Dovydo Sūnų - dvasiškai. Bet tai yra natūralus, seksualinis gyvenimas. Tai bus dvasinis, sukurtas, na, sukurtas. Suprantate? Tokiu būdu tai buvo pradžioje, bet ne dabar šiame gyvenime, kuriame mes dabar gyvename.

²⁰⁵ Atkreipkite dėmesį, nepraleiskite šito dabar, įsidėkite tai giliai į savo širdis. Bet nė viena iš tų moterų negalėjo turėti dar vieno vyro. Jis yra originalus kūrinys, ne ji. Nė viena iš tų moterų negalėtų turėti dar vieno vyro, bet tas vienas vyras galėtų turėti tūkstantį žmonių. Tai TAI P SAKO VIEŠPATS. Tai yra Biblija. Taigi aš neskubėdamas grįžau atgal ir parodžiau jums, nuo ko viskas prasidėjo, ką Jėzus pasakė. Taigi, ar jūs dabar aiškiai tai matote? Jie galėjo turėti tiek kiek . . .

²⁰⁶ „O, - jūs sakote, - tai buvo tik Izraeliui“. Nejaugi?

²⁰⁷ Kai Abrahamas nusivedė Sarah į filistinų šalį, ten buvo karalius, vardu Abimelechas. Ir Sarai buvo šimtas metų, kaip tik tuomet, bet ji buvo perkeista į jauną moterį ir tapo graži. Ar jūs žinote tai? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Gerai. Ir Abimelechas panoro pasiimti ją į žmonas. Jūs prisimenate mano

pamokslą apie tai? Abimelechas norėjo pasiimti Sarah į žmonas. Tikriausiai turėjo harema, bet jis negalėjo jos pasiimti, jeigu ji buvo ištekėjusi už Abrahamo. Taigi, Abrahamas tarė Sarai: „Sakyk, kad tu esi, tai ‚mano brolis‘, nes jis nužudys mane, kad galėtų pasiimti tave“. Kodėl jis tiesiog neišvarė Abrahamo iš šalies, ir nepasiėmė jo žmonos ir taip toliau? Įstatymas buvo ne tik tikintiesiems, bet ir visiems žmonėms kūrinijoje. Nusidėjęs ar šventasis, jūs, vyras, esate atsakingas už šiuos veiksmus. Tai buvo pagonių karalius. Kiek iš jūsų žino, kad ši istorija yra tikra? [„Amen“.] Tai Biblija, Pradžios, aš manau, maždaug 16-tas skyrius.

208 Jūs atkreipkite dėmesį, Abimelechas būtų paėmęs ją į žmonas. Jis ruošėsi paimti šią naują hebrajų merginą. Ir jis pasakė: „Tai mano . . .“ Ji pasakė: „Tai mano brolis“.

Jis pasakė: „Tai mano sesuo“.

209 Ir Abimelechas tarė: „Aš tuomet tiesiog paimsiu ją į žmonas“. Ar jūs galite išvaizduoti vyrą, kuris taip pasielgtų? Bet jis tai padarė.

210 Ir tuomet tą naktį, kai jis nuėjo miegoti, Viešpats pasirodė jam sapne ir tarė: „Abimelechai, skaityk, kad tu esi jau miręs žmogus“. Jis saugojo tai, tą Žydų kraujo liniją ten, suprantate. Jis tarė: „Skaityk, kad tu esi jau miręs žmogus. Tu turi kito vyro žmoną, kurią tu ruošiesi vesti“.

211 Jis atsakė: „Viešpatie, Tu žinai mano širdies dorumą“. Pasakė: „Argi ji man nesakė, kad tai buvo jos ‚brolis‘? Argi jis pats nesakė: ‚Tai mano sesuo‘?“

212 Jis tarė: „Aš žinau tavo širdies dorumą, todėl Aš ir neleidau tau nusidėti prieš Mane“. Ar taip? Pasakė: „Sugražink jo žmoną, kadangi tas vyras yra Mano pranašas. Ir jei nesugražinsi jam jo žmonos. . . Ir tegul jis meldžiasi už tave, ne tavo kunigas. Jeigu jis nepasimels už tave, visa tavo tauta išnyks“. Amen. Nuostabi malonė. Teisingai. „Visa tavo tauta išnyks. Tai to vyro žmona, ir jis yra Mano pranašas“. Amen. Tai TAIP SAKO VIEŠPATS. Tai Raštas. Teisingai.

213 Taigi, mes sužinome, kad atsirado mirtis. Mirtis yra moters nuodėmės priežastis, atėjusi per moterį, o ne per vyrą. Per jos gyvenimo būdą ir per ją - ateina kiekviena mirtis. Jos būdas, suteikiant gyvybę - yra mirtis. Kiek iš jūsų tai žino? Jobo 14, jeigu jūs norite užsirašyti Rašto vietą.

214 Aš turiu, jeigu jūs turite klausimą, aš čia turiu užrašęs apie tai Rašto vietas.

215 Jeigu jūs norite perskaityti Jobo 14 čia, Joje sakoma: „Žmogus, gimęs iš moters, yra keleto dienų ir kupinas vargų“. Ar taip? „Jis išauga kaip gėlė, jis nupjaunamas ir nuvysta“, ir taip toliau. Suprantate? Kiekvienas žmogus, gimęs iš moters, gimsta mirčiai, kaip tik jis gimsta.

216 Bet kai jis gimsta į Dievo kūriniją - jis negali mirti; jis yra iš to kito medžio, kuris buvo Edeno sode - Kristaus. Amžinasis gyvenimas ateina iš Medžio.

217 „O, - jūs klausiate, - ji buvo medis?“ Žinoma. „Na, jiems pasakyta: ‚Neimk nuo šito medžio‘. Dievas pasakė, ten Pradžios Knygoje ten: ‚Neimkite nuo šio medžio‘“.

218 Na, moteris yra medis. Ji yra vaismedis. Jūs esate savo motinos vaisius. Jūs esate motinos iščių vaisius. Teisingai. Ir tuomet Gyvybės Medžio, kuris buvo Edeno sode, vaisius - Kristus. Per moterį ateina mirtis; per Žmogų, originaliame kūrinyje, ateina Gyvenimas. Būti gimusiam iš moters yra mirtis; būti gimusiam iš Kristaus - Gyvenimas. Supratote mintį? Štai kur. Dabar matote, kur nuėjo deivės, ar ne?

219 Pirmasis Adomas ir Ieva buvo provaizdžiu antrojo Adomo ir Ievos, suprantate, dauginimasis. Taigi, Adomo ir Ievos dauginimasis vyko per lytinį potraukį, kad pripildytų žemę, bet pradžioje taip nebuvo. Dievas tiesiog sukūrė vyrą ir moterį, kaip Jis sukūrė ir kitus savo kūrinius, suprantate, teisėtus, kaip Bažnyčią.

220 Dabar mes, atsižvelgdami į šias įrodytas Dievo Tiesas, paieškokime šiek tiek toliau, jeigu jūs norite. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Gerai. Taigi, tai gali truputį užgauti, kol mes prieisime iki šito pabaigos, bet aš tiesiog ruošiuosi parodyti jums Tiesą.

221 Joks tarnautojas negali vesti našlės. Ar jūs žinojote tai? Norite tai perskaityti? Gerai, jūs paimkite Kunigų Knygą, Kunigų 21:7 ir Ezechielio 44:22, ir Tai parodys jums, kad kunigai negalėjo vesti moters, kurią lietė kitas vyras. Tai yra Jėzaus Kristaus mergelės Nuotakos provaizdis, kadangi jie prižiūrėjo Dievo Ugnį, kunigai, Aarono sūnūs. Mes neturime laiko viso To perskaityti, ir išeiti iki vidurdienio, mes dar turime dvidešimt minučių. Ir tie Aarono sūnūs prižiūrėjo Dievo Ugnį, todėl jie negalėjo vesti moters, prie kurios buvo prisilietęs kitas vyras. Taip pasakė nesikeičiantis Dievas. Jie negalėjo vesti kitos moters, moters, kuri buvo paliesta vyro, parodant čia kaip provaizdį, jeigu jūs norite pamatyti tai, kad gyvojo Dievo Bažnyčia yra tyras, nesumaišytas Dievo Žodis, o ne denominacija, kuri buvo paliesta vyro.

222 Atkreipkite dėmesį, perskaitykime tai čia. Aš noriu, kad jūs tai suprastumėte. Mato 5, Jėzus kalbėjo apie kai ką, kas iš tiesų yra gyvybiškai svarbu. Mes norime tai pamatyti, Mato 5. Aš užrašiau į savo . . .

223 Aš pasižymėjau kai kuriuos dalykus, kuriuos ketinau pasakyti tik vyrams, tad buvo gana sunkokas laikas, tiesiog išsakyti prieš mūsų seseris. Bet aš dabar noriu užbaigti čia, prieš . . .

224 Taigi, sese, aš noriu jus pastatyti į tą vietą, kur Dievo Žodis pažadėjo jums, ir jūs pamatysite tai, kad jūs taip pat esate toje vietoje.

225 Mato 5:32. Aš noriu, kad jūs čia atkreiptumėte dėmesį, palaikant tą mačią mintį, apie „vienas“ ir „daugelis“. Mato, trisdešimt- . . . Aš manau, kad tai Mato 5:32, pradedant 31.

Taip pat buvo pasakyta: „Kiekvienas, kuris atleidžia savo žmoną, tegul išduoda jai skyrybų raštą:

226 Tai kalba Jėzus, Tas, kuris pasakė: „pradžioje“. Dabar žiūrėkite.

O aš jums sakau: „Kiekvienas, kuris atleidžia savo žmoną, jei ne . . . ištvirkavimo atveju, skatina ją svetimauti; . . . (suprantate) kiekvienas, kuris atleidžia savo žmoną, jei ne . . . ištvirkavimo atveju, skatina ją svetimauti; (Kodėl? Ji vėl ištekės.) ir jeigu kas atleistąją veda, svetimauja.

227 Suprantate, ji turi gyvą vyrą, taigi joks vyras negali jos vesti. Nesvarbu, ką ji daro ir kas ji yra, ji turi gyvą vyrą, jai nėra visiškai jokio pagrindo. Bet, tai ne jam. „Skatina ją“, ne ji. Supratote? Jūs turite padaryti, kad Žodis veiktų nenutrūkstamai. Suprantate, nieko nėra pasakyta, kad jis negali, bet ji negali. Suprantate, „skatina ją“, ne ji. Būtent tai, ką sako Biblija, „skatina ją“. Nenurodyta, kad jis negali vesti, bet „ji“. Kodėl? Kristaus provaizdis.

228 Atkreipkite dėmesį, yra nurodyta, kad jis negali dar kartą vesti, išskyrus tai mergelė. Jis gali dar kartą vesti. Jis gali vesti- . . . jis gali vėl vesti, jei tai yra mergelė, bet jis negali vesti kieno nors kito žmonos. Jis negali. Ir jeigu jis veda išsiskyrusią moterį, jis gyvena svetimaudamas, man nesvarbu, kas jis yra. Biblijoje parašyta: „Kas veda tą, kuri yra atleista gyvena svetimaudamas“. Štai taip, jokių išsiskyrusiųjų.

229 Matote dabar, ten tą originalą, „pradžioje“? Pakartotina santuoka, dabar išidėmėkite, jis gali, bet ji negali. Kaip Dovydas, kaip Saliamonas, kaip visos Biblijos tęstinumas, dabar, kaip Dovydas ir kiti.

230 Taigi, atkreipkite dėmesį į Pirmojo Korintiečiams 7:10, atkreipkite dėmesį, Paulius duoda išakymą žmonai, kuri išsiskiria su savo vyru, likti vienai arba susitaikyti, bet ne vėl ištekėti. Ji turi likti viena, ar susitaikyti su vyru. Ji negali vėl ištekėti. Ji turi likti viena, bet, atkreipkite dėmesį, jis nieko nesakė apie vyrą. Suprantate, jūs negalite priversti Žodį meluoti. „Pradžioje“ lytinių santykių įstatymas, remiantis poligamija. Taigi, Dievo Žodis eina kartu su Dievo gamta, pasireiškia tęstinyje.

231 Matote, kaip tame viena mokykla nuėjo į rytus, ir kita - į vakarus? Jūs turite sugrįžti prie Tiesos, kad sužinotumėte, kas tai yra.

232 Visada buvo tokiu būdu, tokia yra nuolatinė sandora su Dievu, jau nuo pradžių. *Pirma*, prieš pradžią, pradžioje buvo tik vienas ir viena. *Po to*, kai įėjo nuodėmė, tuomet buvo vienas vyras ir būrys moterų; tokiu būdu yra gamtoje, kiekvienas gyvūnas, žmogus, ir žemiškas kūnas yra gyvūnas. Mes esame žinduoliai, mes tai žinome, visi mes, suprantate, ir tai visa Dievo gamta nuoseklume.

233 Bet dabar, kai Antspaudai yra atverti, Tiesos Dvasia nukreipia mus į Žodį. Tai paaiškina, kodėl amžių bėgyje buvo visos šios klaidos, nes nebuvo atverti Antspaudai, Tai nebuvo apreikšta. Tai tiesa.

234 Atkreipkite dėmesį, jūs, jūs negalite padaryti, kad šešėliai neatitiktų. Kaip aš pamokslavau jums vakar vakare apie šešėlių ant grindų, jis turi sutapti. Kaip gali būti, kad per grindis slenka dramblio šešėlis, ir mažytis, ištįsęs žmogelis išeina, kad būtų drambliu arba dramblys - mažu, ištįsusių žmogeliu?

235 Taigi, jeigu jūs atkreipsite dėmesį į šį tobulą provaizdį.

236 Taigi, yra tikra moteris, tikra moteris, mergelė, kuri išteka už savo vyro ir gyvena, ir ji yra palaimintas dalykas vyrui. Jeigu Dievas būtų galėjęs duoti Savo sūnui ką nors geresnio nei žmona, Jis būtų tai jam davęs.

237 Bet ji yra sukurta lytiniam aktui, ir joks kitas gyvūnas nėra taip sukurtas. Joks kitas kūrinys žemėje nėra taip sukurtas. Būtent dėl šios priežasties jūs matote poligamiją. Štai kas inėšė tai.

238 Dabar pažvelkite, galutinėje išvaidoje, pažvelkite, yra vienas Jėzus Kristus (ar ne taip?), vienas Žmogus, Dievas, Emanuelis. Ar jūs tuo tikite? Bet daugelis, tūkstančių tūkstančiai, tūkstančiai yra Jo Žmonos nariais (teisingai?), Jo Žmona, Nuotaka, Bažnyčia. Ar dabar jūs suprantate?

239 Štai kodėl Jis pasakė Adomui, dar prieš tai, kai seksas buvo išprovokuotas ar pateiktas: „Dauginkitės, kad pripildytumėte žemę“, kai jis dar buvo pradžioje, kai jis pats dar buvo ir vyras, ir moteris. Tai tuomet parodo, kad Nuotaka turi ateiti iš Žodžio, per dvasinį dauginimąsi, dauginimąsi, suprantate, pripildyti žemę.

240 Taigi, lytiniame akte, suprantate, mokyklos supainiojo šiuos du dalykus. Todėl jūs negalite to daryti, jūs turite sugrąžinti prie tos Tiesos, „pradžioje“.

241 Ir pabaigoje bus vienas Viešpats Jėzus, ir Jo Nuotaka - daugelis, vienaskaita. Ar suprantate tai? Buvo vienas Dovydas, viename soste, vienas karalius (pagal Paties Dievo širdį) su penkiais šimtais žmonių. Jėzus sėdintis Savo Soste (Aleliuja!)

Tūkstantmetyje, su Žmona; kaip tai buvo pradžioje, sukurta iš žemės, Visagalio Dievo ranka, prisikėlime, iš daugelio narių. Štai taip.

²⁴² Moterys, dėkite visas pastangas, kad būtumėte tokios, įeikite į Kristų, tuomet jūs nebūsate toje nešvankybės maišatyje, esančioje ten. Bet kol jūs esate tik bažnyčios narė, pati besistengianti gyventi dorai ir gerai, jums niekada to nepavyks. Nei vyras negali to padaryti, nebūdamas Kristuje. Kaip Paulius tęsdamas pasakė: „Bet ten, Kristuje, nėra nei vyro, nei moters“. Jie visi yra viena.

²⁴³ Bet kad išsiaiškintume apie „*Santuoką Ir Skyrybas*“, kad jūs žinotumėte, kas teisinga, o kas ne, taigi Jis aiškiai parodo čia, šiuose provaizdžiuose. Yra vienas Kristus; ir daug tos Žmonos narių. Atkreipkite dėmesį, bet kuriuo metu, kada Jis panorės, Jis gali išsiskirti su mumis dėl dvasinės paleistuvystės ir klaidingų mokymų; bet kaipgi jūs drįstate palikti Jį, ir daryti tai? Vyras gali palikti savo žmoną ir vesti kitą; bet moteris negali palikti savo vyro ir vesti kitą. Ar matote visus šešėlius ir provaizdžius, kurie tobuloje pusiausvyroje? Suprantate, originalus kūrinys; niekur nėra šalutinio produkto. Ne bažnyčia; Nuotaką per Žodį. Ne moteris; vyras, kiekvieną kartą. Štai kodėl niekur nėra nepasakyta, kad vyras negali to daryti; tai visada moteris. Būtent taip.

²⁴⁴ Bet ji gali būti Kristaus Nuotaka, būdama . . . Ir atminkite, ji, būdama vyro dalimi, Biblijoje pasakyta, kad ji gali . . . „Vis dėlto aš neleidžiu moteriai mokyti ar pasisavinti kokią nors valdžią, bet būti tyliai. Nes pirma buvo sukurtas Adomas, ir tuomet Ieva. Ir Adomas nebuvo sugundytas, bet šalutinis produktas buvo sugundytas. Nepaisant to, ji bus išgelbėta, *jeigu* ji išliks šventa ir visame rimtume, ir gimdys vaikus ir panašiai“, kadangi tuomet ji tampa šio vyro dalimi. Štai kas atneša . . .

²⁴⁵ Kodėl Abrahamas ne . . . Kodėl Dievas nenužudė Sarah, sėdinčios tiesiai ten, neigiančios ir meluojančios tiesiai Dievui į veidą? Sėdėjo ten kaip mirtingas Žmogus, valgė mėsą, valgė duoną, gėrė pieną, ir Jis pasakė: „Kodėl Sarah, ten gale, juokiasi, - už Jo, palapinėje, Jis niekada jos nematė, - sakydama tai: „Kaip tai gali būti?““

²⁴⁶ Ji atsakė: „Aš niekada to nesakiau!“ O, o-h tai bent! Pasakyti Dievui, kad Jis yra melagis, tiesiai Jam į veidą? Bet Jis negalėjo jos paimti. Kodėl? Ji yra Abrahamo dalis. Amen. Jis negalėjo jai pakenkti nepakenkdamas Abrahamui.

²⁴⁷ Taigi, jūs, moterys, matote, kur jūs priklausote. Ir Biblijoje pasakyta: „Jūs, moterys, būkite panašios į Sarah, kuri puošė save kuklumu, gyveno sąžiningai ir ištikimai savo vyrui, mylėdama jį taip stipriai, kad jis . . . ji vadino jį savo „viešpačiu“, valdovu, šeiminku.

248 Ir jūs, kai kurios moterys, apsivelkate tais nepadoriais rūbais ir išeinate čia, išstatydamos save prieš vyrus. Jėzus pasakė: „Kiekvienas, kuris geidulingai žvelgia į moterį, jis jau svetimavo su ja savo širdyje“. Tuomet kas yra kaltas, vyras ar jūs? Jis yra vyras, sukurtas tam, kad galėtų imtis šio veiksmo, suprantate; ir jūs esate moteris, kuri turėtų atsisakyti.

249 Ir kodėl gi jūs save štai taip išstatote? Tai ne dėl patogumo, jūs žinote, kad to negali būti, kai jūs beveik jau pusiau mirtinai sušalusi su tais šortais. Suprantate, negali būti dėl patogumo. Tuomet, kas tai yra? Tai dėl ištvirkavimo! Jūs to nepripažįstate, bet taip sako Biblija. Tai Tiesa. Tai ištvirkavimo dvasia, kuri yra jumyse. Jūs nenorite būti ištvirkusi; bet jūs nesuvokiate, kad dvasiškai jūs esate ištvirkusi, kadangi jūs pristatote save kaip ištvirkėlę.

250 Taigi, vyriškis su savo gumbuotais, nepadoriai apnuogintais keliais, net jeigu ant jo nebūtų visai jokio drabužio, tai nesudarytų jokio skirtumo, jo kūnas nėra gundantis. Kodėl? Jis buvo originalus kūrinys, charakteris; turėtų būti, suprantate. Bet, jūs esate šalutinis produktas, gundymui.

251 Dieve, pasigailėk! O, tai bent, šis nuodėmingas pasaulis! Aš būsiu toks laimingas, kai tai baigsis.

252 Atkreipkite dėmesį, Jis gali atsisakyti Savo žmonos, kada tik Jis panorės, bet ji negali Jo atsisakyti; Jis gali padaryti mane, Jis gali numesti mane į dulkes, bet kuriuo metu, kada tik Jis panorės, bet, o, broli, aš jau geriau niekada nebandysiu Jo ten mesti, tada man galas.

253 Saliamonas galėjo vesti bet kurią moterį, kuri buvo neištekejusi, jis galėjo vesti bet kurią moterį, kurią tik jis norėjo. Kunigas galėjo vesti tik moterį, kuri buvo mergelė. Saliamonas. . .

254 Kaip ir Dovydas, jis vedė (koks buvo jos vardas?) Abigailę. Kur, ten buvo vyras, vadinamas „kvailiu“, jis turėjo puikią žmoną, ir jis mirė. Ir Abigailė buvo ištekėjusi už Dovydo; jis buvo karalius, ne kunigas, suprantate, taigi jis—jis vedė.

255 Bet kunigas negalėjo to padaryti, kadangi jis prisiliestų, ar pasiimtų sau į žmonas moterį, kuri jau yra buvusi kito vyro žmona. Taigi, tai parodo Viešpaties Jėzaus Kristaus Bažnyčios nekaltybę, Nuotaką turės būti skaisti, Žodis, niekur netruksta nė vieno Žodžio. Žinoma. Ar jūs galite įsivaizduoti tinkamą nuotaką, be vienos krūties, ir su kita, kažkas ne taip, žinote? Kristaus Nuotaka nebus tokia. Ji yra tobula. Ji - viskas yra Žodis, niekur netruksta nė vieno Žodžio. Ne.

256 Atkreipkite dėmesį, Jis gali jos atsisakyti, bet ji negali Jo atsisakyti. Jis tai padarė, įrodė tai Liuterio, Veslio ir Sekminių dienomis, kada jie atsisakė toliau būti Jo dalimi, turėdami dvasinį lytinį santykį, pastojant sekančia Žodžio dalimi. Jūs suprantate? Ji atsisakė. Liuteronų bažnyčia atsisakė, kad Kristus

neturėtų daugiau jokio noro jai; Liuteris atsisakė. Ir leiskite man tai pasakyti, jūs vis tiek mane kaip nors pavadinsite; taigi, taip yra šiandien su kiekvienu iš jų, jie nesugeba priimti to Žodžio, jie atsisako Kristaus!

257 Ir bet kuri moteris, atsisakanti vyrui pagimdyti jo kūdikį, neturi teisės būti jo žmona. Amen. Jūs prisimenate, Biblijoje, kai karalius vedė Esterą? Kadangi karalienė atsisakė, jis tiesiog pasiėmė sau kitą. Ir kai . . . Kas atsitiko, kai ji atsisakė išeiti pas karalių ir paklusti jam? Tas pats yra su moterimi, kuri atsisako būti žmona savo vyrui.

258 Taip pat yra ir su bažnyčia, kuri atsisako pastoti tame amžiuje, kuriame mes dabar gyvename, kad pagimdytų šio amžiaus vaikus. Mes nesame liuteronai, mes nesame vesliečiai, nei mes sekmininkai! Mes turime būti šio amžiaus vaikais, pastoję Dievo Žodžiu, kad pagimdytume šio amžiaus Vaiką, Sėklos Vaiką. Amen. Aš tikiuosi, kad jūs suprantate. Nepajėgė pastoti, ne, taigi, ką Jis padarė? Paliko ją, išsiskyrė. Teisingai. Bet ji nedrįso Jo atstumti. Jis ją atstūmė.

259 Jis ėjo toliau, atskleisdamas Savąjį Žodį Kūnui, ir įrodydamas Save, kad Jis yra tas pats. Jo vaikai pradeda panašėti į Jį, kadangi Tai pilnai subręsta, arba, jie tampa Žodžio vaikais, ne bažnyčios vaikais. Žodžio vaikais! Ir Nuotaka bus miela Žodžio Ponia, nesutepta, nepaliesta jokios žmonių organizacijos, jokios žmonių sukurtos teorijos. Ji bus skaisti ir nesutepta, Žodžio Nuotaka! Amen ir amen! Aš tikiuosi, kad jūs tai supratote, esantys eteryje. Ji bus pastojusi Dievo dukra.

260 Matote, kokia garbinga gali būti moteris? Matote, kokia didinga gali būti bažnyčia, bet matote, kur ją nuvedė ištvirkavimas? Tuomet, bando sulyginti tą bažnyčią ten su Bažnyčia čia, jūs negalite to padaryti. Ir pabandote sulyginti gatvės prostitutę su gyvojo Dievo Bažnyčia; arba moterį, teisią moterį su paleistuve?

261 Kodėl yra tokie dalykai? Tai Dievo įstatymas, kontrastų įstatymas. Iš kur mes žinosime, kaip džiaugtis dienos šviesa, jei nebūtų buvę nakties? Iš kur mes žinosime, kaip džiaugtis sausu oru, jei nebūtų buvę lietaus? Iš kur mes žinosime, kaip džiaugtis ir gerbti tikrą moterį, jei nebūtų nepadorios?

262 Toliau apreiškia Tai, apreikšdamas Savo Žodį, bet tegul nors vienas iš mūsų išdrįsta atmesti Jį ir ištekėti už kito.

263 Taigi, yra tikrai aišku, kodėl abi teorijos yra klaidingos. Jūs negalite padaryti, kad vyktų *tokiu* būdu - tai baigta; jūs leiskite, kad vyktų *taip* - tai visiškai prasilenks su pažadu. Čia yra pažadas, čia yra tas dalykas, tiesiai čia. Žodis nėra prieštaringas. Jis turi išlikti nuoseklume, taigi, ne daugiau nei, kad Mato 28:19 prieštarauja Darbų 2:38.

264 Taigi, kai kurios iš jūsų moterys, kai kurie iš jūsų vyrai, aš— aš žinau, kad jūs— nesutinkate su Tuo. Kadangi, žinote, jūs negalite šito dabar paslėpti. Jūs negalite.

265 Bet leiskite man jums kai ką parodyti. Jeigu Mato 28:19 parašyta: „Tad eikite ir mokykite visas tautas, krikštydami jas Tėvo, Sūnaus, ir Šventosios Dvasios Vardu“, ir jie pakeitė, kiekvienas žmogus, kuris kada nors buvo pakrikštytas, buvo pakrikštytas priešingai tam, pakrikštytas Jėzaus Kristaus Vardu, net per visą Biblijos laikotarpį ir per tris šimtus metų po Biblijos laikotarpio, iki Nikėjos Pasitarimo. Tuomet vietoj to jie priėmė dogmas. Koks tai skirtumas, jeigu tai nėra apreiškta?

266 Ar jūs žinote, kad visa Knyga, visa Biblija - yra apreiškimas? Štai kaip jūs sužinote tiesą tarp šito ir kito, kadangi Tai yra apreiškimas. Ir apreiškimas turi tiksliai atitikti Žodį, o ne prieštarauti Žodžiui. Jūs sakote: „Na, aš, man tai buvo apreiškta“. Tuomet, jei tai prieštarauja Žodžiui, tai niekada nebuvo iš Dievo. Teisingai.

267 Dabar, jeigu jūs norite paimti Mat- . . . Mato 16:18. Pats Jėzus pasakė, kad visa Bažnyčia, Jo Bažnyčia, bus pastatyta ant Jo paties dvasinio apreiškimo, kuris yra Žodis. „Aš sakau tau, kad tu esi Petras. . . Ir ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė, bet Mano Tėvas, kuris yra Danguje, tau tai apreiškė. Ir ant šios uolos. . .“

268 Taigi, aš žinau, mūsų katalikai draugai ten, jūs sakote: „Ji buvo pastatyta ant Petro, ir Petras apaštalas, taigi, *Toks-ir-toks*, pagal apaštališką susitarimą, paveldimumą“.

Protestantai sako: „Ji buvo pastatyta ant Jėzaus Kristaus“.

269 Nebūkite išskirtiniai, bet tiesiog paimkite tai, ką Jis pasakė! Jis pasakė: „Ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė, bet Mano Tėvas, kuris yra Danguje, tau tai apreiškė. Ir ant šios uolos, - (dvasinio apreiškimo, kas yra Žodis), - Aš pastatysiu Savo Bažnyčią; ir pragaro vartai niekada Jos nenugriaus“. Jo Žmona nesusigundys kitu vyru. „Aš pastatysiu Savo Bažnyčią, ir pragaro vartai niekada Jos nenugriaus“.

270 Abelis ir Kainas Edeno sode. Kainas sukūrė savo sampratą, jis pasakė: „Taigi, pažvelk, Dievas yra geras Dievas. Jis viešpatauja visai gamtai, todėl aš surinksiu pupeles ir bulves, aš pririnksiu gėlių ir padarysiu Jam tikrai gražų aukurą“. Tai bažnyčia. Jis atsiklaupė ant kelių. Jis tikėjo Dievu. Jis pagarbino Dievą, iškėlė savo rankas ir paaukojo šią auką. Jis atliko visą religiją, kaip ir Abelis.

271 Abelis pastatė tokios pat rūšies aukurą. Bet kai Abelis atnešė savąją, jis atnešė avinėlį. Taigi, Kainas manė, kad, darydamas priešnuodį nuodėmei, kad jo tėvas ir motina tikriausiai suvalgė vaisių, kaip jie buvo išmokyti tame sode. Bet Abelis, Dievišku apreiškimu, žinojo, kad tai kraujas, kuris padarė tai. Dieviškuoju apreiškimu! Ir Biblijoje pasakyta, Hebrajams 12-as skyrius, 11-as skyrius, kad „Abelis tikėjimu, -

(apreiškimu), - paaukojo Dievui geresnę auką nei Kainas, kuria Dievas paliudijo, kad jis buvo teisus“. Ar ne taip? Amen! Broli, sese, man tai taip aišku, kaip tik gali būti. Čia pilnai viskas.

²⁷² Taigi, dėl *Santuokos Ir Skyrybų*, suprantate, tai turi būti apreikšta. Kol tai nėra apreikšta, jūs to nežinote. Bet Jis pažadėjo, kad šiomis paskutinėmis dienomis, šiame laikotarpyje, bus apreikšta kiekviena paslėpta Biblijos paslaptis. Kiek iš jūsų tai žino? Apreiškimo 10-tas skyrius! Jėzus pažadėjo tai, kad visos tos paslėptos paslaptys apie—apie *Santuoką Ir Skyrybas*, visos tos kitos buvusios paslėptos paslaptys, bus apreiktos paskutiniuoju laiku. Taigi, jūs prisimenate, Balsas pasakė: „Keliuk į Tusoną“. Prisimenate paslaptinę Šviesą padangėse? Ten sugrįžusi stovintį septintąjį Angelą? Ir atidengianti Septintąjį Antspaudą. Stebėkite, kas įvyko. Tai yra tiesa.

²⁷³ Taigi, dar šiek tiek toliau. Bet dabar, paklauskite! Aš žinau, jums jau laikas eiti ir užkasti, bet aš tiesiog puikiai skanauju.

²⁷⁴ Atkreipkite dėmesį, dabar, moteris gavo savo vietą, ir ji yra brangakmenis. Saliamonas, šis vyras, kuris turėjo dešimt tūkstančių žmonių, . . . ar tiksliau, turėjo tūkstantį žmonių, jis pasakė: „Vyras, radęs žmoną, surado gerą dalyką“. Jis pasakė: „Gera moteris yra brangakmenis jo karūnoje“, tai garbė. „Bet nedora - tai vanduo jo kraujyje“, tai jo gyvenimas. Jis pasakė: „Iš tūkstančio vyrų galbūt rasite vieną teisųjį, - Saliamonas tai sakė, - bet, - pasakė, - „iš tūkstančio moterų jūs nerasite nė vienos teisios“. Saliamonas tai pasakė, suprantate. Taigi, įsidėmėkite tai, kad taip yra.

²⁷⁵ Bet, jūs suprantate, moterys, jūs esate—jūs esate brangakmenis, jeigu jūs norite būti brangakmeniu, bet tas noras turi būti iš jūsų. Ir suprantate, kodėl buvo *Santuoka Ir Skyrybos*, į ką Jėzus nurodė dar ten, tai buvo todėl, kad jūsų giminė buvo visos nuodėmės priežastimi. Štai kodėl buvo įvesta poligamija, skyrybos ir kiti dalykai. Pradžioje niekada taip nebuvo, ir nebus aname pasaulyje.

²⁷⁶ Pažvelkite į Jokūbą, iš kurio kilo patriarchai. Jis turėjo mažiausiai tūzina žmonių. Jis vedė dvi seseris ir, be to, pas jį buvo dvi sugulovės, sugyventinės, su kuriomis jis gyveno. Ir tie patriarchai gimė būtent iš tų sugulovių. Ar ne taip? Suprantate, jūs turite padaryti, kad Žodis veiktų sklandžiai.

²⁷⁷ O, aš turiu nemažai puslapių apie juos. Jei koks nors dvasininkas kada nors paklaustų manęs apie tai, mes susitiktume ir galėtume apie tai pasikalbėti. Bet, žinoma, jeigu apskritai pas jį yra koks nors dvasingumas, jis tiesiai čia gali pamatyti, kad tai Tiesa. Nėra jokio klausimo apie Tai.

²⁷⁸ Gera moteris yra geras dalykas. Aš tai žinau. Aš žinau tai pagal tikras moteris. Aš esu sutikęs tikras moteris,

tikrų tikriausias, tokias tikras, kaip ir bet kuris, kada nors vaikščiojęs vyras.

²⁷⁹ Ji yra šalutinis produktas ir jo dalelė, ir nuopuolyje jis paklausė jos. Jis tiesiog. . . Ji yra jo dalis. Bet, tai priklauso nuo jos, ji sukurta taip, kad gali būti nepadori, ir jai yra suteikta teisė atsakyti ar priimti. Tai prieštarauja originaliai prigimčiai, jau nuo pradžios, suprantate, bet štai taip.

²⁸⁰ Taigi, jau dvylikta valanda, tad aš kai ką čia praleisiu, sutaupydamas keletą minučių. Aš noriu jūsų kai ko paklausti.

²⁸¹ Taigi, atminkite, aš kalbu tai vien tik savo grupei čia. Ir esantiems eteryje, aš kalbu tai vien tik mano pasekėjams. Ši Žinia yra skirta tik jiems, ir tai, ką aš ruošiuosi čia pasakyti.

²⁸² Bet kuris tarnautojas, jis, tai jo, taip, jis yra tos kaimenės ganytojas, tegul jis daro tai, ką jis nori. Tai priklauso nuo jo ir Dievo. Bet kuris kunigas, bet kuris pamokslininkas, tai priklauso nuo jūsų, mano broli.

²⁸³ Aš kalbu vien tik čia, Džefersonvilyje, vienintelėje vietoje, kurioje aš tai kalbu, kadangi tai mano paties kaimenė. Tai kaimenė, kurią Šventoji Dvasia davė man, kad mokėčiau būti jos prižiūrėtoju, ir Jis laikys mane atsakingu už ją. Ir šie mano žmonės itikėjusieji čia, iš visos šalies, kuriuos aš atvedžiau pas Kristų. Ir, vaikeliai, aš esu čia, kad padėčiau jums, ir aš esu jūsų draugas. Jums gali atrodyti, kad aš kalbu prieš jus; aš sakau tai, suprantate, jūsų labui. Aš myliu jus. O jei ne taip, Dievas yra mano Teisėjas. Jūs žinote, kad aš myliu jus.

²⁸⁴ Tai baisiai griežti dalykai, aš nežinojau, kaip tai išsakyti. Ką man daryti, kai čia, mano susirinkime sėdi vyrai ir moterys, kai kurie iš jų buvo vedę po du ar tris kartus? Geri vyrai ir geros moterys, viskas susipainioję! Kas tai padarė? Klaidingas mokymas, būtent, nelaukiant iš Viešpaties.

²⁸⁵ „Ką Dievas sujungė, žmogus te neperskiria“. Ne tai, ką žmogus sujungė; ką „Dievas“ sujungė! Kai jūs gaunate tiesioginį apreiškimą iš Dievo, kad tai yra jūsų žmona, ir tas pats dalykas – tai yra jūsų, visą likusį jūsų gyvenimą. Suprantate? Bet tai, ką žmogus sujungia, kiekvienas gali išardyti. Bet tai, ką sujungia Dievas, geriau jau joks žmogus nedrįsta to paliesti. „Ką Dievas sujungia, – Jis pasakė, – žmogus te neperskiria“. Ne tai, ką koks nors pusegirtis teisėjas ar dar kas nors sujungė, arba koks nors atkritęs pamokslininkas su krūva mokymų knygoje, kurie leistų jiems daryti bet ką pasaulyje, ir Dievo Žodis guli tiesiai čia. Suprantate? Aš kalbu apie tai, ką Dievas sujungė.

²⁸⁶ Dabar, aš pasakysiu jums tai. Aš esu labai atsargus tame, ką jums kalbu. Aš nenoriu būti šiuurkštus su jumis, žmonės. Aš nenoriu būti šiuurkštus su jumis, mano broliai pastoriai. Aš nenoriu to. Bet aš esu atsakingas, suvokdamas, kad tai buvo atiduota į mano rankas, ir jeigu. . . aš negaliu To išlaikyti savyje, ir aš nežinau, kaip Tai pateikti, ir žinau, kad ši garsajuostė

bus. . . O, tai bent, aš tiesiog pasiruošiu, ofisas atidarytas, nes tai ateina. Suprantate?

²⁸⁷ Tiesiog kaip tai buvo su *Gyvatės Sėkla*, bet absoliučiai įrodyta, kad tai teisinga. Aš turiu čia laikraščius, iš laikraščio, kur moteris tiesiog dabar. . . ir netgi didžiosiose. . . Kai kuriose didžiosiose vyskupijose turi paveikslų originalus, su gyvate, šliaužiančia moters koją, ir kaip jis rangosi apie ją; ji patiria visokių pojūčių ir dalykų, ko vyras niekada negalėtų pasiekti, su šia didžiule gyvate, apsirangiusiu aplink ją, ir taip toliau. Tai visiška tiesa. Ir tai darosi vis blogiau ir blogiau, ir bus dar blogiau. Gyvatė, kur jis nebuvo. . . jis negalėjo turėti su ja lytinių santykių, kai jis buvo gyvatė, bet atminkite. . .

²⁸⁸ Anądien aš turėjau diskusiją su. . . ne diskusiją, tiesiog Dievo Asamblėjos tarnautojas ir bendradarbis, pasakė: „Jūs klystate dėl Šito“.

Aš atsakiau: „Na, galbūt. Aš norėčiau, kad jūs man pasakytumėte“.

²⁸⁹ Jis tuomet pasakė, jis tęsė pokalbį ir pradėjo kalbėti apie tai. Pirmas dalykas, žinote, jis pasimetė. Ir jis pasakė vieną dalyką, jis pasakė: „Broli Branhamai, kur yra ta rūšis? Dievas pasakė: ‚pagal savo rūšį‘. Taigi, kur ta rūšis, kaip jūs pasakėte, buvo tarp žmogaus ir žvėries, kurios dabar mokslas negali surasti? Kurgi jis yra?“ Paklause: „Ar jis yra žemėje? Ar jis buvo šimpanzė?“

²⁹⁰ „Ne, nes šimpanzės kraujas nesusimaišo su moters, ir jokio kito gyvūno nesusimaišo su jos. Ne, jis nesusimaišys, kaip ir nesusimaišys vyro sperma su—su patelės. Tai nesusimaišys“.

²⁹¹ „Tuomet kur gi yra tas tam tikras gyvūnas? Taigi, Dievas pasakė: ‚Tegul kiekvienas veda pagal savo rūšį‘“.

²⁹² Aš palaukiau minutėlę. Ir Šventosios Dvasios švelnumas pasakė: „Pasakyk jam: ‚Jis yra čia‘“.

Taigi, pirmiausia aš pasakiau: „Na, jis galėjo tapti skirtingu nei buvo“.

Jis pasakė: „Bet, broli Branhamai, juk mes kalbame apie Žodį, ar ne?“

²⁹³ Aš atsakiau: „Taip, pone“. Ir aš pasakiau: „Jie, žinoma, tvirtina, kad kiti dalykai, kaip dinozaurai ir—ir mamutai, ir taip toliau, mamutai, tiksliau, mamutai, jie tapo skirtingais nuo panašaus tipo, ir taip toliau“. Aš pasakiau: „Galėjo būti ir taip“.

²⁹⁴ Jis tarė: „Broli Branhamai, mes kalbame apie Žodžio įrodymą. Jeigu čia yra nuodėmė, tuomet, originali nuodėmė taip pat turėtų būti čia“.

²⁹⁵ Ir aš pasakiau: „Viešpatie Jėzau, Tu pasakei: ‚Nesirūpinkite, ką kalbėsite, kai stosite prieš žmogų, nes tą valandą tai bus jums duota‘. Viešpatie, ką man pasakyti?“ Jis tarė: „Pasakyk jam: ‚Jis čia‘“. Tiesiog taip pat, kaip aš matau regėjimus ant pakylės.

296 Aš tariau: „Jis čia“, - nežinodamas kur.

Jis paklausė: „Kur?“

Ir man net nespėjus pagalvoti, Jis pasakė: „Tai gyvatė“.

297 Būtent tai ir buvo, nes jis daugiau nebe žvėris. Jis buvo prakeiktas ir turėjo šliaužioti ant savo pilvo visas likusias savo dienas. Jis yra čia. Ar taip? Ir vis dar tame veiksmė, kuriį jis padarė, vis dar ta pati nuodėmė veikia aplink moterį, panašiai kaip ir vyriška lytis, štai taip. Štai kada pas ją išsiplečia jos akys ir kita, kai jos jausmai gerokai pranoksta tai, ką galėtų padaryti kuris nors vyras.

298 Aš sustosiu čia, nes mes esame mišrioje minioje. Aš pasikviesiu vyrus, aš . . . mes pakalbėsime daugiau apie tai. Turiu visus laikraščius ir kita, gulinčius tiesiog čia, tiesiog po mano ranka, tiesiai čia, ir aš ruošiausi pateikti tai jums šį rytą. Aš ketinau skirti tam visą dieną, bet dabar užbaigsiu, pasakydamas štai ką.

299 Tai tik mano bažnyčiai. Ne mano bažnyčiai. . . Mažajai kaimenei, kuri tiki manimi ir seka paskui mane, tai skirta jiems.

300 Anądien, žinodamas, kad kai aš jums ką nors sakau, ai turi ateiti TAIP SAKO VIEŠPATS, tuomet aš turėjau Rašto vietas, kaip Jis apreiškė tai man. Bet: „Viešpatie Dieve, ką aš galiu pasakyti šiam susirinkimui? Aš turėsiu skyrybas. Vyras sėdės verandoje, kieme, ar kur nors: „Ar man ją palikti? Moterys: „Ar man palikti savo vyrą? „Ką man daryti?““ Aš paklausiau: „Viešpatie, ką man daryti?“

301 kažkas man pasakė: „Užlipk ten ant kalno, ir Aš pasikalbėsiu su tavimi“.

302 Ir kol aš buvau ant kalno, nežinodama, kad ten apačioje, Tusone, jie matė Tai. Ir net mokytojai pakvietė vaikus iš . . . mano mažąją mergaitę ir kitus, iš klasės, ir pasakė: „Pažiūrėkite ten, į tą kalną! Ten yra į ugnį panašus gintarinis Debesis, kylantis aukštyn į orą ir besileidžiantis žemyn, kylantis į orą ir besileidžiantis žemyn“. Šlovė Dievui.

303 Ponia Evans, ar jūs čia? Ronnie, jūs čia? Aš nusileidau irėjau pro degalinę, šis jaunuolis prie degalinės, ten Evans degalinėje. Ir dar prieš man sužinant, ką tas vaikinys ruošiasi pasakyti, jis netikėtai mane užklupo, jis paklausė: „Broli Branhamai, jūs buvote ant to kalno, ar ne?“

304 Aš tariau: „Ką tu turi omenyje, Ronnie? Ne“, suprantate, kad pažiūrėti, ką jis ketina daryti. Daugelį kartų nutinka dalykų, aš ne, jūs nesakote to žmonėms. Tai tampa . . . Reikalas tame, jūs matote tiek daug įvykių, kad tai tampa jums įprasta. Suprantate? Aš tiesiog nesakau žmonėms. Aš paklausiau: „Ronnie, ar tu buvai . . .“

305 Jis atsakė: „Aš galiu tiksliai parodyti, kur jūs buvote“. Tarė: „Aš pakviečiau mamą ir mes stovėjome čia, ir stebėjome

tą Debesį, kabantį ten, kylantį aukštyn ir besileidžiantį. Aš pasakiau: „Tai turėtų būti brolis Branhamas, sėdintis ten kažkur viršuje. Tai Dievas kalbasi su juo“.

³⁰⁶ Ir visas miestas, žmonės, žiūrėjo į Jį. Saulėtą dieną, niekur nebuvo jokio debesėlio, ir šis didžiulis gintarinis Debesis kabojo ten; nusileidžiantis kaip piltuvus, grįžtantis atgal ir išsisklaidantis.

³⁰⁷ Draugai, aš užbaigiu ir jūs galėsite eiti. Štai kada man buvo Tai apreikšta, ką aš dabar ruošiuosi pasakyti jums, taigi nepraleiskite To.

³⁰⁸ Taigi, aš kalbu tik mūsų sekėjams, kurie seka manimi ir šią Žinią, ne išorėje esantiems. Jūs man tame liudininkai prieš Dievą. Vien tik šiai grupei!

³⁰⁹ Taigi, mes atsidūrėme šioje painiavoje dėl neteisingo teologinio aiškinimo. Ar taip? Štai kodėl jūs, moterys, ištekėjote antrą kartą, ir jūs, vyrai - dėl neteisingo teologinio aiškinimo. Taigi, aš noriu jums parodyti kai ką, ką Jis man pasakė.

³¹⁰ Ir jeigu Dievui, mūsų Kūrėjui, buvo užduotas klausimas, kai Jis buvo čia, žemėje, Jėzui Kristui; ir kai išėjo Jo pranašas, išlaisvinantis Mozė, nuėjo į Egiptą, kad išvestų vaikus iš—iš Egipto, kad apgyvendintų juos pažadėtoje žemėje; ir Jėzus čia pasakė, kad Mozė, pamatęs žmones tokioje būklėje, jis leido jiems rašyti skyrybų raštą, nes situacija buvo tokia, kokia ji buvo. Mozė rado tokia, kaip: „Tegul jis . . .“ Dievas leido Mozei, tam pranašui, siųstam pas tautą, suteikti jiems šį skyrybų raštą.

³¹¹ Ir Pirmajame Korintiečiams, 7-ame skyriuje, 12-oje ir 15-oje eilutėse, Naujojo Testamento pranašas, Paulius, kuris rado tą patį dalyką bažnyčioje, pasakė tai: „Tai aš, o ne Viešpats“. Teisingai? Dėl skyrybų stovio.

³¹² „Pradžioje taip nebuvo“. Bet Mozė leido tai, ir Dievas pripažino tai teisingu. Ir Paulius taip pat turėjo teisę, kai jis rado savo bažnyčią tokioje būklėje.

³¹³ Taigi, jūs tikite, kad Tai yra tiesa, ir tikite, kad Tai atėjo iš Dievo! Ir įrodydamas Savo Debesimi ir Savo Žinia, kuri atvedė mane iki čia, argi Dievas ant kalno neturėtų leisti man padaryti tą patį, leisti jums pasilikti taip, kaip esate, ir daugiau to nedaryti! Eikite su savo žmonomis ir gyvenkite ramybėje, nes valanda vėlyva. Viešpaties Atėjimas arti. Mums nebeliko laiko išnarplioti tuos dalykus. Nedrįskite vėl pabandyti tai daryti! Aš kalbu tik savo susirinkimui. Bet jeigu jūs esate susituokę . . . Ir Dievas man paliudijo, ant kalno, kad aš galiu Tai pasakyti, dėka antgamtinio Septynių Antspaudų apreiškimo atskleidimo, ir tai yra klausimas Dievo Žodyje. „Tegul jie gyvena toliau tokie, kokie jie yra, ir daugiau nenusideda!“

³¹⁴ „Pradžioje taip nebuvo“. Tai tiesa, taip nebuvo ir nebus pabaigoje. Tačiau šiuolaikinėmis sąlygomis, kaip Dievo

tarnas. . . Aš nevadinu save Jo pranašu; bet aš tikiu, galbūt, jeigu aš nebūčiau tam pasiustas, aš padėdu pagrindą dėl jo, kada jis ateis. Taigi šiuolaikinėmis sąlygomis, aš dabar įsakau jums eiti į savo namus, pas savo žmoną. Jeigu jūs esate laimingas su ja, gyvenkite su ja, auginkite savo vaikus Dievo pamokyme. Bet tebūnie Dievas gailestingas jums, jeigu jūs kada nors vėl tai padarysite! Jūs mokykite savo vaikus, kad jie niekada taip nesielgtų, auklėkite juos Dievo pamokyme. Ir dabar, kai jūs esate tokie, kokie jūs esate, eikime dabar, šią vėlyvą vakaro valandą, kurioje mes gyvename, ir „siekime ženklo aukšto pašaukimo Kristuje“, kur viskas bus įmanoma.

³¹⁵ Iki aš pamatysiu jus ši vakarą, Viešpats Dievas telaimina jus, kol mes meldžiamės.

³¹⁶ Viešpatie Dieve, mes atiduodame Tau padėką. Mes atiduodame Tau šlovę. Tu esi tas pats didis Jehova, kurį patyrė Mozė. Mozė, tas tarnas, ką jis galėjo pasakyti savo tautai? Ir, Dieve, Tu leidai Jam duoti skyrybų raštą. Paulius, didis apaštalas, kuris buvo Naujojo Testamento rašytojas, kaip ir Mozė buvo Senojo Testamento rašytojas. Mozė parašė Įstatymus ir išleido įstatymus. Daugelis pranašų, jų žodžiai buvo įtraukti į Tai, bet Mozė parašė Įstatymus. Ir Tu leidai jam rašyti, parašyti jiems skyrybų raštą, dėl jų širdžių kietumo.

³¹⁷ Didis šventas Paulius, būdamas Naujojo Testamento rašytoju, galėjo taip pat padaryti tokį teiginį, kad: „Aš kalbu esant tokioms aplinkybėms; aš, ne Viešpats“.

³¹⁸ Taip ir šiandien, Viešpatie Dieve, pasaulio pabaigoje, kai mes esame čia, po Dievo malone, žinodami, kad greitai mes turėsime atsakyti Jo Akivaizdoje. Ir kad Tu tiek daug padarei, Viešpatie, aš esu tikras, šių žmonių akivaizdoje, jie laikysis To, tarsi Tai būtų atėję iš Taveš. Ir patvirtinant čia šiandien, iš daugelio čia sėdinčių žmonių, kurie netgi matė tą Ženkla ten ant kalno, kur Viešpaties Angelai nusileido sukuryje, kur atėjo Septyni Angelai, kur buvo atidengtas Septynių Paslapčių apreiškimas; ir tas pats Angelas, ta pačia kryptimi, ant to paties kalno, tą dieną, kai Tai buvo apreiškta!

³¹⁹ Dieve, aš meldžiu, kad žmonės grįžtų namo būdami dėkingi, jog Dievas suteikė jiems šią malonę. Aš kalbėjau Tai, Viešpatie, tik gavęs leidimą. Ir aš sakau Tai, tik gavęs leidimą, Viešpatie. Ir te žmonės būna tokie dėkingi, kad jie daugiau niekada nebandys daryti tos nuodėmės! Ir tegul jie nemėgina daryti jokios nuodėmės, bet myli Tave visa savo širdimi. Viešpatie, padaryk šias šeimas laimingas, tegul jos auga ir augina savo vaikus Dievo pamokymuose.

³²⁰ Nes mano Žinia, kuri buvo mano širdyje, yra perduota, Viešpatie. Aš padariau viską, ką žinojau, kaip daryti. Ir šėtonas kovojo prieš mane ištisas savaites, ir valandų valandas be miego. Bet dabar aš įsakiau Tai, Viešpatie, šiems žmonėms, kad jie

studijuotų Tai, eitų ir gyventų Tau. Suteik tai, Viešpatie. Dabar tai numesta nuo mano pečių. Jie yra Tavo rankose. Aš meldžiu, kad Tu palaimintum juos.

³²¹ Palaimink šias nosinaites, Viešpatie, kurios ką tik buvo čia padėtos, dėl sergančių ir kenčiančių. Te šis vakaras būna vienas iš didingiausių, galingiausių vakarų, kad visi žmonės būtų išgydyti. Suteik tai, Viešpatie. Palaimink mus kartu.

³²² Te mes eisime su ramybe, laimingi, džiaugsmingi, kadangi kūrinijos Dievas parodė mums „nuo pat pradžių“, ir vėl Jo malonė suteikė mums pagalbą, mūsų betvarkėje, kurioje mes esame šiomis paskutinėmis dienomis. O Didis ir Amžinas Dieve, kaip mes dėkojame Tau už tai! Ir te mūsų širdys būna tokios laimingos, kad mes niekada daugiau neturėsime noro nusidėti prieš Tave. Jėzaus vardu. Amen.

Aš myliu Jį, (Kodėl neturėtume Jo mylėti?) Aš
myliu Jį
Nes Jis pirmas pamilo mane
Ir išpirko man išgelbėjimą
Ant Kalvarijos. . .

³²³ Aš sakau tai dabar, kad tarnautojai suprastų. Tai skirta tik tiems, kurie seka šia Žinia!

³²⁴ O, ar jūs laimingi? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Aš pasakiau jums Tiesą, TAIP SAKO VIEŠPATS, iki pat galo! [„Amen!“]

³²⁵ Dabar atsistokime ir pakelkime savo rankas, kai mes vėl dainuojame: „Aš myliu Jį“. Aš myliu Jį už Jo malonę. Aš myliu Jį už Jo gailėstingumą. Aš myliu Jį už Jo Žodį. „Ir Viešpaties Žodis atėjo pranašams!“

Aš. . .

³²⁶ Ateikite, broli. Tęskite toliau.

SANTUOKA IR SKYRYBOS LIT65-0221M
(Marriage And Divorce)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba sekmadienio rytą, 1965 m., vasario 21 d., „Parkview“ vidurinėje mokykloje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Įrašų.

LITHUANIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org